

**Ministerstvo financí
České republiky**

**Vyhodnocení konzultace k transpozici
směrnice Evropského parlamentu a Rady
(EU) 2017/828 ze dne 17. května 2017,
kterou se mění směrnice 2007/36/ES,
pokud jde o podporu dlouhodobého
zapojení akcionářů**

ÚVOD

Konzultační materiál byl publikován na webových stránkách Ministerstva financí dne 23. srpna 2017 a na webových stránkách Ministerstva spravedlnosti dne 24. srpna 2017. Konzultační materiál byl rovněž rozeslán na e-mailové adresy subjektů, jejichž akcie jsou obchodovány na regulovaném trhu, Centrálnímu depozitáři cenných papírů a schovatelům, kteří provádí obchody na účtech zákazníků u Centrálního depozitáře. Zároveň byly osloveny profesní asociace: Česká bankovní asociace a Asociace pro kapitálový trh. Materiál byl rovněž zaslán České národní bance, Svazu průmyslu a dopravy České republiky, Hospodářské komoře České republiky, Českomoravské konfederaci odborových svazů, Komoře auditorů České republiky a Komoře daňových poradců České republiky. Odpovědi na veřejnou konzultaci bylo možno zasílat Ministerstvu financí do 2. října 2017.

Veřejné konzultace se zúčastnilo celkem 7 subjektů. Souhrn odpovědí přinášíme členěný dle položených otázek (číslo uvedené u otázky odkazuje na otázku položenou v konzultačním materiálu). Došlé odpovědi zúčastněných respondentů využije Ministerstvo financí ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti při přípravě transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/828 ze dne 17. května 2017, kterou se mění směrnice 2007/36/ES, pokud jde o podporu dlouhodobého zapojení akcionářů.

Otázky 1.1. a 1.2. – subjekt

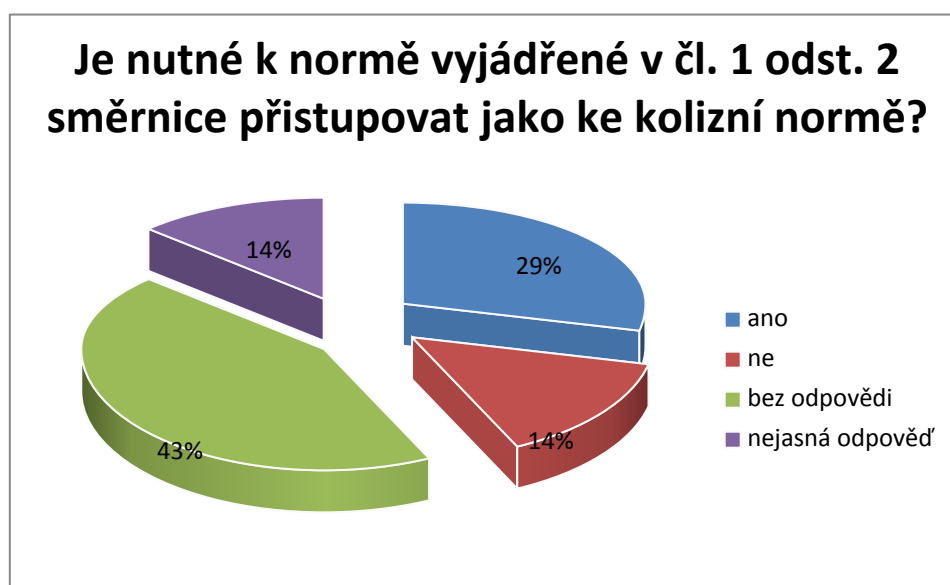
Veřejné konzultace se zúčastnilo celkem 7 subjektů. Na konzultaci odpověděl 1 akademik, 1 organizace zaměstnavatelů, 2 banky, centrální depozitář, Asociace pro kapitálový trh České republiky a Česká národní banka.

KAPITOLA I. – OBLAST PŮSOBNOSTI

Otázka 2.1. Je podle Vás nutné k normě vyjádřené v čl. 1 odst. 2 směrnice přistupovat jako ke kolizní normě s důsledky vyjádřenými výše? Jakou jinou interpretaci lze popřípadě čl. 1 odst. 2 směrnice přisoudit?

Z celkového počtu 7 respondentů na tuto otázku odpověděli 4 respondenti. Jeden z nich se domnívá, že tento článek nepředstavuje kolizní ustanovení, neboť jde o příkaz unijního zákonodárce, který stát je příslušný pro transpozici této směrnice. Ustanovení tak podle něj ani nemůže být předmětem transpozice do českého právního řádu. Jako kolizní ustanovení vnímá až druhý pododstavec písm. a) a b). Dva respondenti vnímají toto ustanovení jako kolizní normu, neboť to vyplývá přímo z čl. 1 odst. 2 směrnice. Čtvrtý respondent pouze uvedl, že preferuje stanovení povinnosti pro zprostředkovatele podnikající na území ČR.

Zbývající 3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

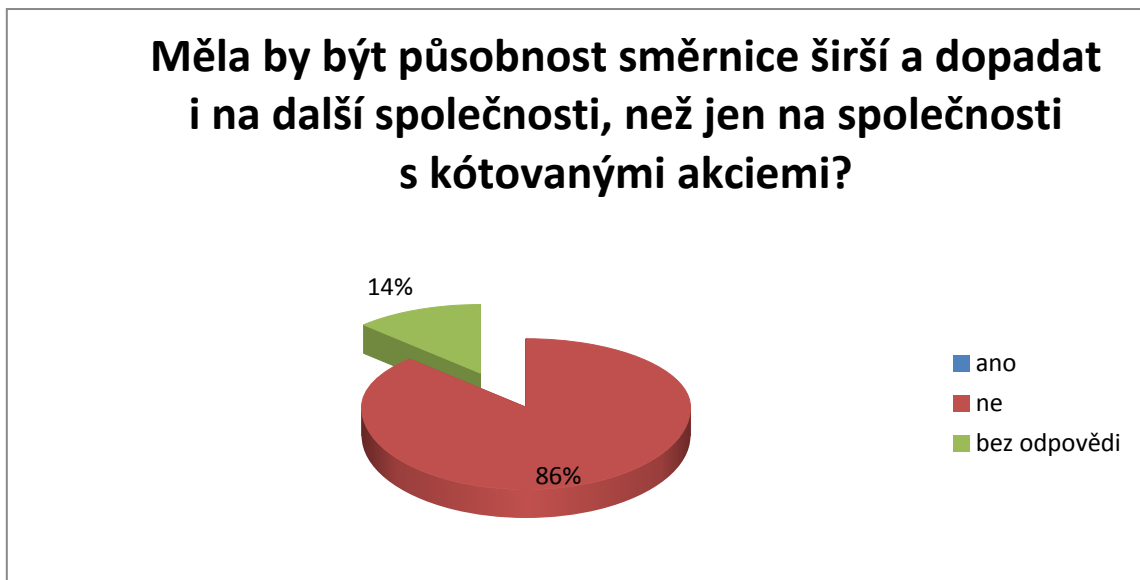

Otázka 2.2. Domníváte se, že by měla být působnost směrnice širší a dopadat i na další společnosti, než jen na společnosti s kótovanými akciemi?

Na tuto otázku odpovědělo 6 respondentů, přičemž se všichni shodně domnívají, že by zákon, který bude směrnici implementovat do českého práva, neměl dopadat na jiné společnosti, než na kótované. Jeden z respondentů upozorňuje, že by zároveň měly být z působnosti vyňaty subjekty tam, kde to směrnice umožňuje (např. speciální fond nebo fond kvalifikovaných investorů). Jeden z respondentů uvádí, že by úprava neměla dopadat na nekótované akcie,

neboť důvody, pro které jsou akcie zaknihovány u centrálního depozitáře cenných papírů, mohou být jiné než u kótovaných akcií.

Jeden respondent na tuto otázku neodpověděl.

Otázka 2.3. Jaké jsou důvody pro zachování působnosti směrnice, případně pro její rozšíření?

Respondenti jako důvody pro zachování působnosti směrnice uváděli zbytečnou administrativní zátěž pro ostatní obchodní společnosti, na něž se směrnice nevztahuje, neboť je podle jejich názoru správné menší společnosti méně zatěžovat a v rozšíření působnosti směrnice nevidí větší přidanou hodnotu pro dlouhodobé zapojení akcionářů. Dále se domnívají, že u obchodních společností, jejichž akcie nejsou kótovány, je vztah s akcionáři přirozeně těsnější i bez zavedení dodatečných povinností.

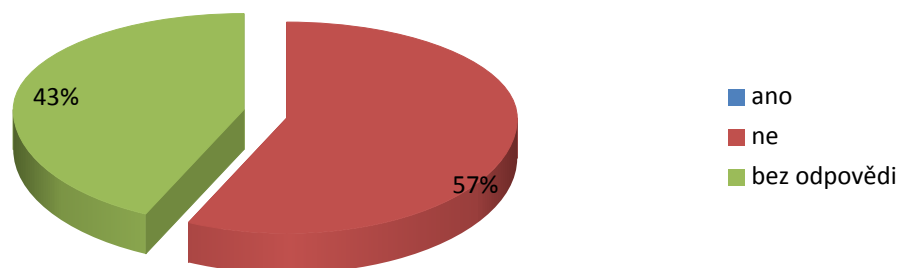
Dva respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 2.4. Měla by se pravidla daná směrnici vztahovat i na penzijní společnosti a jaké dopady by takové rozšíření mohlo mít?

Na tuto otázku odpověděli 4 respondenti, kteří uvedli, že směrnice by se neměla vztahovat na penzijní společnosti. Svoji odpověď jeden respondent zdůvodnil tím, že akcionáři penzijních společností jsou většinou banky a pojišťovny, které nemají problém s výkonem svých práv a akcionářská struktura je konsolidovaná.

Ostatní respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Měla by se pravidla daná směrnicí vztahovat i na penzijní společnosti?

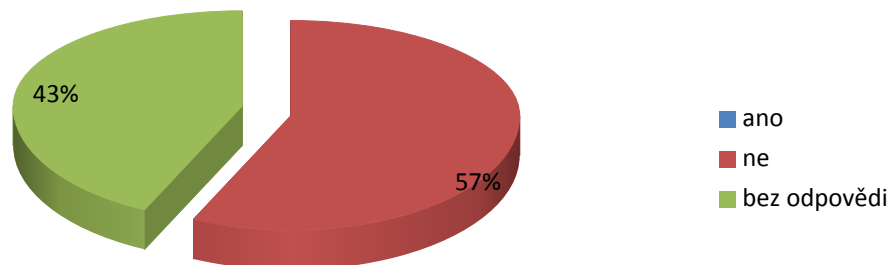
Otázka 2.5. Na koho jiného se domníváte, že by se pravidla daná směrnicí měla vztahovat?

57 % respondentů shodně uvedlo, že by se směrnice neměla vztahovat na nikoho dalšího. Zbývajících 43 % respondentů na tuto otázku neodpovědělo.

Otázka 2.6. Domníváte se, že by měly být přidány další osoby do definice členů orgánu společnosti?

Všichni 4 respondenti, kteří na tuto otázku odpověděli, zastávají názor, že by neměly být přidány další osoby do definice členů orgánu společnosti, neboť definice dostatečně pokrývá okruh osob, které jsou odpovědné za dlouhodobý úspěch společnosti. Pokud by se uvažovalo o přidání dalších osob, měly by být přidány pouze osoby v linii podřízenosti bezprostředně „pod“ statutárním orgánem, a to jen v případě, že společnost nemá generálního ředitele. Jeden respondent upozorňuje, že do definice člena orgánu společnosti by měl spadat i generální ředitel v dualistickém systému vnitřní správy akciové společnosti, neboť ten má věcně obdobný vliv jako statutární ředitel (CEO) v monistickém systému.

Měly by být přidány další osoby do definice členů orgánu společnosti?

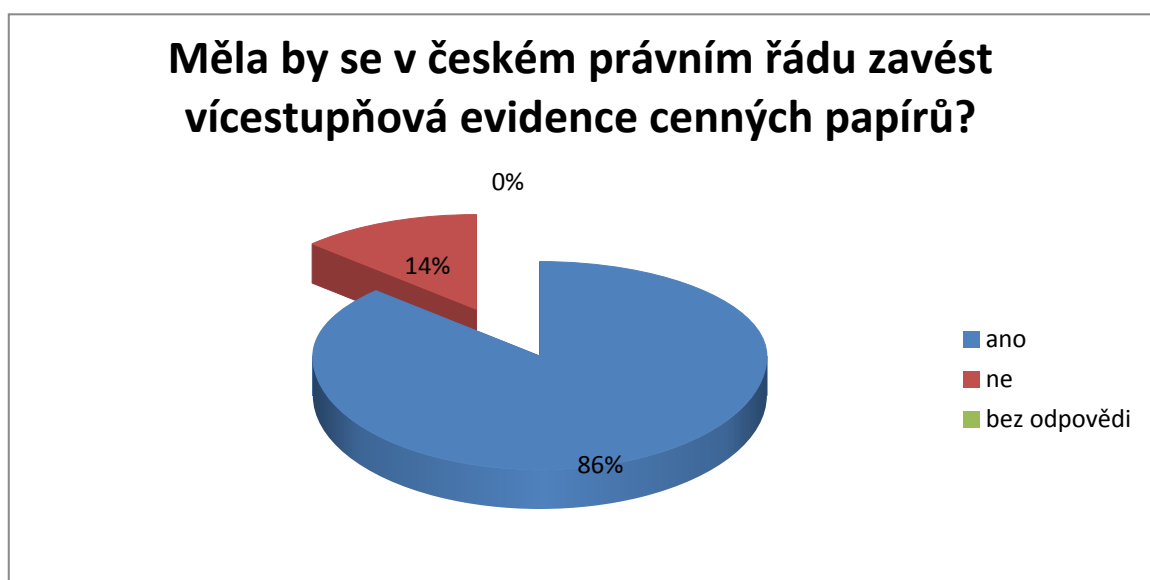

KAPITOLA II. – IDENTIFIKACE AKCIONÁŘŮ, PŘEDÁVÁNÍ INFORMACÍ A USNADĚNÍ VÝKONU PRÁV AKCIONÁŘŮ

Otázka 3.1. Měla by se v českém právním řádu zavést vícestupňová evidence cenných papírů?

86 % respondentů je pro zavedení vícestupňové evidence cenných papírů, neboť jde o světově akceptovaný standard, který přináší jednoduchost, flexibilitu, právní jistotu, a tím výrazně zvyšuje atraktivitu trhu pro zahraniční investory, čímž přímo podporuje směrnici ve smyslu většího zapojení akcionářů. Bylo by však potřeba nastavit funkční rozkrývání koncových vlastníků a zároveň zvolit takové technické řešení, které zachová rychlost a jednoduchost poskytování informací od centrálního depozitáře směrem k bance. Zároveň však jeden respondent upozorňuje, že se jedná o velmi složitou problematiku, která nemůže být vhodně řešena v rámci novely zapracovávající tuto směrnici.

Zbývajících 14 % je proti zavedení vícestupňové evidence cenných papírů. Svoji odpověď vysvětlují tím, že na otázku nelze odpovědět bez konkrétní znalosti toho, jak by měla být vícestupňová evidence zavedena. V rámci transpozice směrnice není nutné zabývat se natolik komplexní tematikou, jako je dvou či vícestupňová evidence, neboť směrnice po členských státech nepožaduje, aby měnily způsob evidence cenných papírů.

Otázka 3.2. Je vhodné v návaznosti na úpravu stupňů evidence zavést koncept tzv. intermediated securities známý např. ve švýcarském právu?

Na tuto otázku odpověděli všichni respondenti, kteří shodně uvedli, že není vhodné zavést koncept tzv. intermediated securities. Jako důvod například uvádí, že nebyly zaznamenány žádné praktické problémy s existencí zaknihovaných cenných papírů evidovaných na dvou stupních evidence, zároveň tento koncept neodpovídá praxi v ČR. Dále se respondenti obávají případné úpravy takto koncepční otázky v rámci transpozice směrnice, neboť k takové koncepční úpravě by bylo potřeba porovnat zahraniční úpravy a důkladně vyhodnotit veškeré možné dopady, což se obávají, že není v rámci transpoziční lhůty možné vyřešit. Mnozí respondenti by přivítali, kdyby byla k této otázce ustanovena pracovní skupina, která by dále problematiku diskutovala.

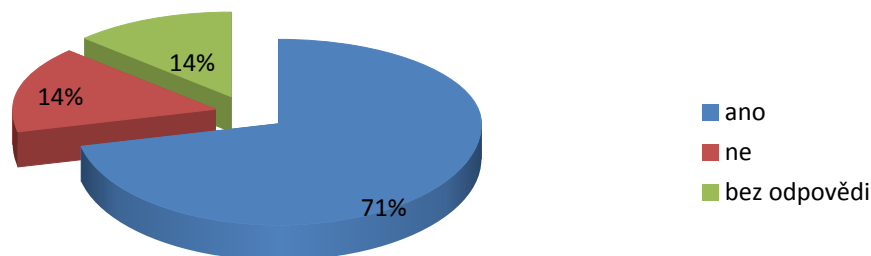
Otázka 3.3. Jste-li pro zachování dvoustupňové evidence, domníváte se, že bude naplněn smysl směrnice ohledně požadavku identifikovat akcionáře?

Na tuto otázku odpovědělo 86 % respondentů. 5 z nich se domnívá, že smysl směrnice ohledně požadavku identifikovat akcionáře bude při zachování dvoustupňové evidence naplněn. Jeden respondent se domnívá, že účel naplněn nebude. Někteří, kteří se domnívají, že bude zachován smysl směrnice, ovšem uvádějí, že v případě vícestupňové evidence by bylo dosaženo cíle lépe.

Jeden respondent na tuto otázku neodpověděl.

Bude při zachování dvoustupňové evidence naplněn smysl směrnice ohledně požadavku identifikovat akcionáře?

Otázka 3.4. Preferujete-li zavedení víceúrovňové evidence, domníváte se, že mohou vznikat praktické problémy při výkonu akcionářských práv (účast na valné hromadě, hlasování, výplata dividend) či při nakládání s akciemi (např. zástavní právo)? Jak byste navrhovali tyto problémy řešit?

Dva respondenti na tuto otázku jednoznačně odpověděli, že se domnívají, že mohou vznikat praktické problémy při výkonu akcionářských práv či při nakládání s akciemi. Navrhují inspirovat se v zahraničí před případnou úpravou v českém právním řádu. Zbývajících 5 respondentů nezaujalo jednoznačný názor a případné problémy spatřují v těžším rozkrytí koncových vlastníků akcií, což může při nedostatečné právní úpravě komplikovat například exekuce nebo vyšetřování trestných činů. Mohou vznikat problémy i v případě žádostí o informace ze strany exekutorů, notářů, policie a dalších subjektů podle ustanovení § 115 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPKT“), neboť směrnice neřeší právo jiných subjektů požadovat informace z evidencí. Dále lze identifikovat potenciální problém v prodloužení doby předání výpisu z evidence emise emitentovi a v relativně komplikované úpravě víceúrovňové evidence.

Otázka 3.5. Máte jiné komentáře k současné či možné budoucí úpravě držení a evidence cenných papírů?

Tři respondenti uvedli další komentáře. První uvedl, že se velmi osvědčila současná vyvratitelná právní domněnka upravená v ustanovení § 527 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OZ“), díky které již v praxi vlastně může fungovat víceúrovňová evidence. Při přípravě budoucí úpravy je nutné brát v potaz, že

soukromoprávní rovina vlastnického práva k cenným papírům není na evropské úrovni harmonizována a bylo by nutno ji v návaznosti na transpoziční novelu upravit

Druhý respondent vyjádřil obavu z výkladu § 527 OZ z hlediska rizikovosti ochrany majetku akcionářů. Doporučuje, aby dosavadní tržní praxe, kdy jsou investiční nástroje více akcionářů drženy na účtu vlastníka, byla upřesněním zákona omezena, současně doporučuje v zákoně negativně vymežit, že účet vlastníka nemá sloužit jako účet zákazníků podle § 528 OZ.

Třetí respondent upozornil, že v současné době je problematické nedostatečné oprávnění majitele účtu jednat za klienta. Může se tak stát, že je emitentem vyžadována plná moc k tomuto jednání za klienta.

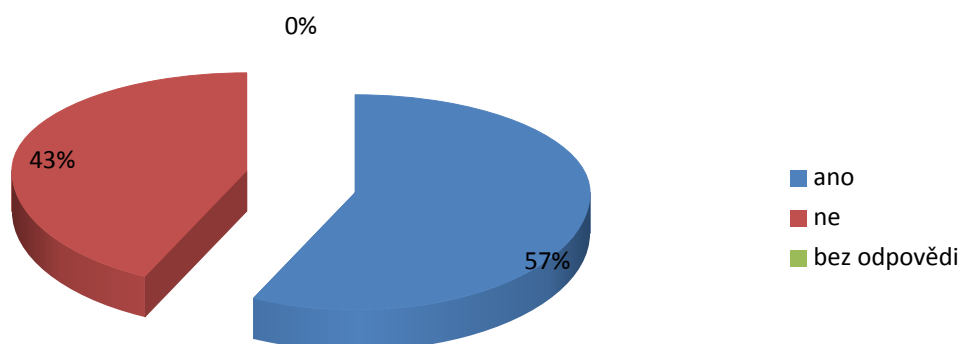
Ostatní 4 respondenti neměli další komentáře.

Otázka 3.6. Měla by Česká republika využít diskreci a zavést limit pro zjišťování akcionářů?

57 % respondentů je pro zavedení limitu pro zjišťování akcionářů, přičemž jeden z nich se tak domnívá za předpokladu, že bude zavedena víceúrovňová evidence.

Zbývajících 43 % je proti zavedení limitu pro zjišťování akcionářů. Jeden respondent upozorňuje na možné riziko, kdy v případě držby 1% podílu prostřednictvím dvou účtů u různých zprostředkovatelů (custodianů) nebude tento akcionář společnosti oznámen žádným z nich. Dále upozorňuje, že při zjišťování pouze větších akcionářů by menší akcionáři museli znát svůj přesný podíl a být si vědomi, že musí emitentovi včas prokázat své oprávnění a činit další úkony, aby mohli vykonávat svá práva.

Měla by ČR využít diskreci a zavést limit pro zjišťování akcionářů?

Otázka 3.7. Je-li odpověď na předchozí otázku „ano“, v jaké výši by měl být stanoven limit (nejvýše 0,5% podíl akcií nebo hlasovacích práv) pro identifikaci akcionářů?

Čtyři respondenti shodně uvedli, že by limit měl být stanoven v maximální výši, a to 0,5% podílu, aby jeho aplikace byla co nejméně administrativně náročná.

Ostatní respondenti na tuto otázku neodpověděli, neboť jsou proti zavedení limitu pro identifikaci akcionářů.

Otázka 3.8. V čem spatřujete pozitiva a v čem negativa využití této diskrece?

Na tuto otázku odpovědělo 5 respondentů, z toho 3 respondenti se vyjádřili pro zavedení limitu pro identifikaci akcionářů, a 2 respondenti se vyjádřili proti využití této diskrece.

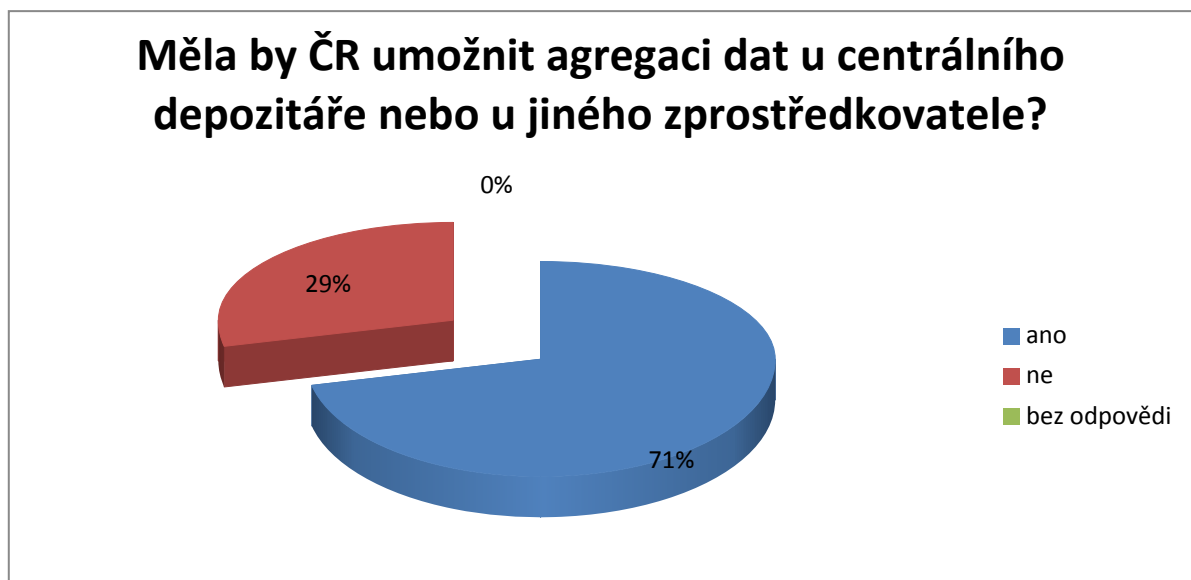
Jako pozitiva uvedli výrazně nižší administrativní náklady pro společnost, menší časovou náročnost na získání dat a nižší dodatečné finanční náklady.

Jako negativa uvedli, že společnost nemá přehled o všech svých akcionářích, zároveň i snížení transparentnosti. Jeden respondent upozorňuje i na nebezpečí, že by v případě zavedení limitu mohlo docházet k páchaní trestné činnosti prostřednictvím nastrčených prostředníků, kteří by drželi akcie do stanoveného limitu a nemuseli by tak být identifikováni. Další respondent uvádí, že v případě velkých bank jsou i akcionáři pod limitem významnými akcionáři. Případné zavedení limitu může otvírat cestu snahám o obcházení pravidel o identifikaci akcionářů.

Otázka 3.9. Měla by Česká republika využít tuto diskreci a umožnit agregaci dat u centrálního depozitáře nebo u jiného zprostředkovatele?

71 % respondentů uvedlo, že by Česká republika měla využít diskreci a umožnit agregaci dat u centrálního depozitáře nebo u jiného zprostředkovatele.

Zbývajících 29 % respondentů uvedlo, že by Česká republika tuto diskreci neměla využít.

Otázka 3.10. V čem spatřujete pozitiva a v čem negativa využití, případně nevyužití, této diskrece?

Na tuto otázku odpovědělo 6 respondentů.

Jako pozitivum spatřují jednoduchost, existenci jednotného poskytovatele dat z evidence zaknihovaných cenných papírů, centralizaci dat a jednodušší postup pro společnosti při získávání výpisu z evidence emise (nahrazující seznam akcionářů).

Jeden respondent jako možné negativum uvedl nákladovost nebo způsob ověřování zplnomocnění žadatele za emitenta.

3 respondenti uvedli, že současný stav, kdy emitent informace od centrálního depozitáře již dostává, je vyhovující, přičemž centralizovaná agregace dat, tj. shromažďování informací na úrovni centrálního depozitáře, se jeví jako nejefektivnější řešení.

Jeden respondent, který se vyjádřil proti agregaci dat u centrálního depozitáře, uvedl, že agregace dat u centrálního depozitáře nezlepší situaci akcionářů.

Jeden respondent na tuto otázku neodpověděl.

Otázka 3.11. Je podle Vašeho názoru emitent limitován, co se týče výběru zprostředkovatele, který rozešle žádost emitenta o identifikaci akcionářů nebo bude emitentovi informace o akcionářích shromažďovat?

86% respondentů se shoduje, že je emitent limitován, co se týče výběru zprostředkovatele, který rozešle žádost emitenta o identifikaci akcionářů nebo bude emitentovi informace o akcionářích shromažďovat. Tři respondenti uvedli jako tuto osobu centrálního depozitáře. Další respondent uvedl, že emitent může žádat toho zprostředkovatele, který drží příslušné akcie na svém zákaznickém účtu. Dva respondenti uvedli, že by mělo jít o důvěryhodnou a profesionální stranu, banku nebo obchodníka s cennými papíry.

Jeden respondent uvedl, že emitent v řadě případů ani nemůže vědět, kdo je zprostředkovatelem.

Otázka 3.12. Měl by zákon určitým způsobem řešit vyrovnání nákladů mezi zprostředkovatelem, který shromažďuje informace o akcionářích, a ostatními zprostředkovateli?

57 % respondentů se shoduje v názoru, že by zákon měl řešit vyrovnání nákladů mezi zprostředkovatelem, který shromažďuje informace o akcionářích, a ostatními zprostředkovateli. Náklady by měly odpovídat skutečným nákladům zprostředkovatele na získání dat a nejlépe k tíži emitenta a zároveň zásadně neomezovat využití této služby. Jeden z respondentů váže tuto svou odpověď na zavedení modelu, kdy kterýkoli zprostředkovatel

může shromažďovat informace o akcionářích s tím, že ostatní zprostředkovatelé by měli poskytovat informace na základě úhrady přiměřených nákladů. Další respondent se domnívá, že ceník by měl být nastaven např. tak, aby maximální výše poplatku byla rovna výši uvedené v ceníku centrálního depozitáře.

29 % respondentů se domnívá, že by zákon tuto otázku řešit neměl.

14 % respondentů na tuto otázku neodpovědělo.

Otázka 3.13. Máte jiné návrhy, jak konkrétně upravit systém předávání informací o akcionářích od zprostředkovatelů k emitentovi?

Jeden z respondentů uvádí, že by byla v oblasti techniky předávání informací vhodná evropská harmonizace, neboť zde dochází často k požadavkům zahraničních společností podle zahraničního práva. Další respondent navrhuje zahájit jednání o technických standardech předávání informací zejména s USA, potažmo v budoucnu se Spojeným královstvím.

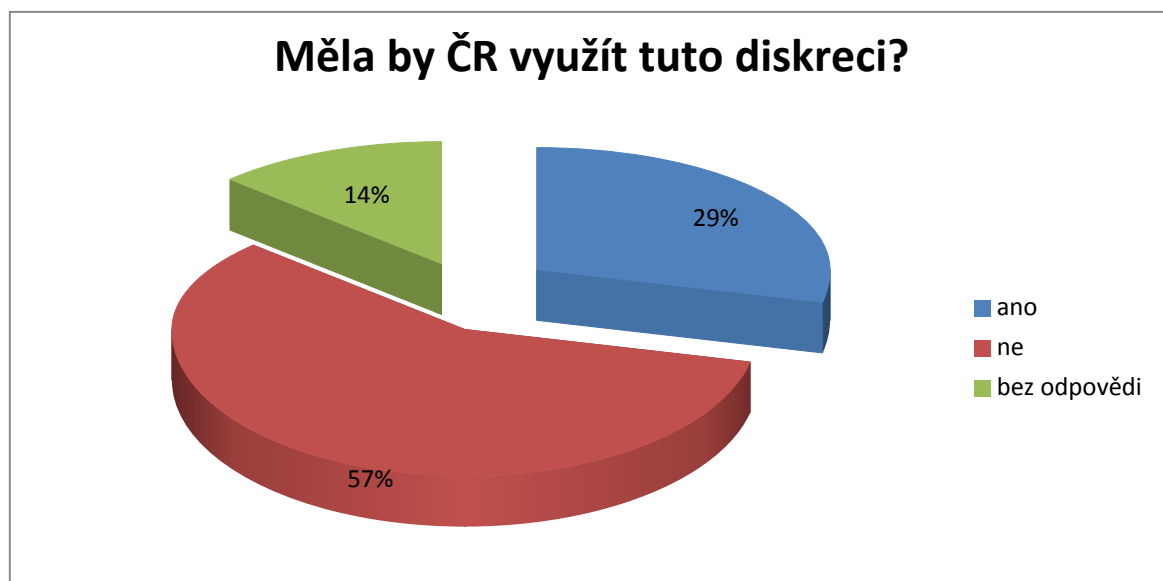
5 respondentů nemá žádné další návrhy nad rámec již uvedeného.

Otázka 3.14. Měla by Česká republika využít tuto diskreci? (tj. povinnost bezodkladně sdělit informace dalšímu zprostředkovateli)

29 % respondentů se domnívá, že by Česká republika měla využít tuto diskreci.

57 % respondentů se naopak domnívá, že by Česká republika tuto diskreci využít neměla.

Zbývajících 14 % respondentů na tuto otázku neodpovědělo.

Otázka 3.15. V čem spatřujete pozitiva a v čem negativa využití, případně nevyužití, této diskrece? (tj. povinnost bezodkladně sdělit informace dalšímu zprostředkovateli)

Na tuto otázku odpovědělo 6 respondentů. Dva respondenti uvádí, že emitentovi nezáleží na tom, od koho informace dostane, pokud jsou rychlé a správné, přičemž struktura držení není pro emitenta důležitá. Další respondent uvádí, že bez využití diskrece se snižuje vymahatelnost sdělení informací od dalších zprostředkovatelů. Dva respondenti se vyjádřili ve smyslu, že si nejsou jisti, co by mělo být přidanou hodnotou pro emitenta při využití této diskrece, jestliže budou informace o akcionářích agregovány na úrovni centrálního depozitáře.

Mezi negativy zazněl názor jednoho respondenta, že nevidí reálné zlepšení pozice dlouhodobých akcionářů a je velmi obtížné zaručit včasnou odpověď na otázku přes celý *custody chain*, čímž by se situace akcionářů naopak zhoršila.

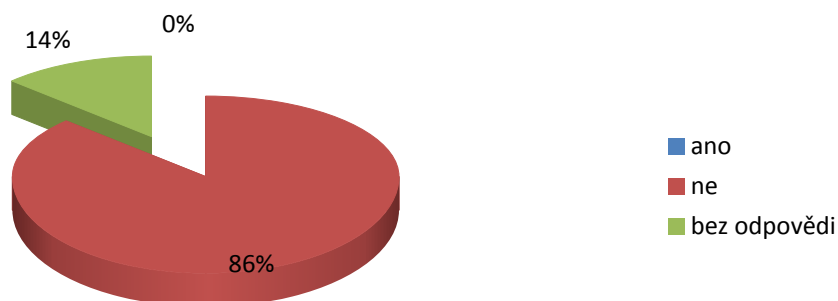
Jeden respondent na tuto otázku neodpověděl.

Otázka 3.16. Měly by být v zákoně vymezeny další účely pro zpracování osobních údajů akcionářů obchodními společnostmi (kromě těch, které jsou již v českém právním řádu upraveny)?

Na tuto otázku odpovědělo 6 respondentů, kteří shodně uvedli, že by v zákoně neměly být vymezeny další účely pro zpracování osobních údajů akcionářů obchodními společnostmi.

Jeden respondent na tuto otázku neodpověděl.

Měly by být v zákoně vymezeny další účely pro zpracování osobních údajů akcionářů obchodními společnostmi?

Otázka 3.17. Pokud ano, o jaké účely by se mělo jednat a v čem spatřujete potřebnost jejich zakotvení?

Jeden respondent k této otázce uvedl, že rozšíření možnosti zpracovávat osobní údaje i pro další účely nepodporuje.

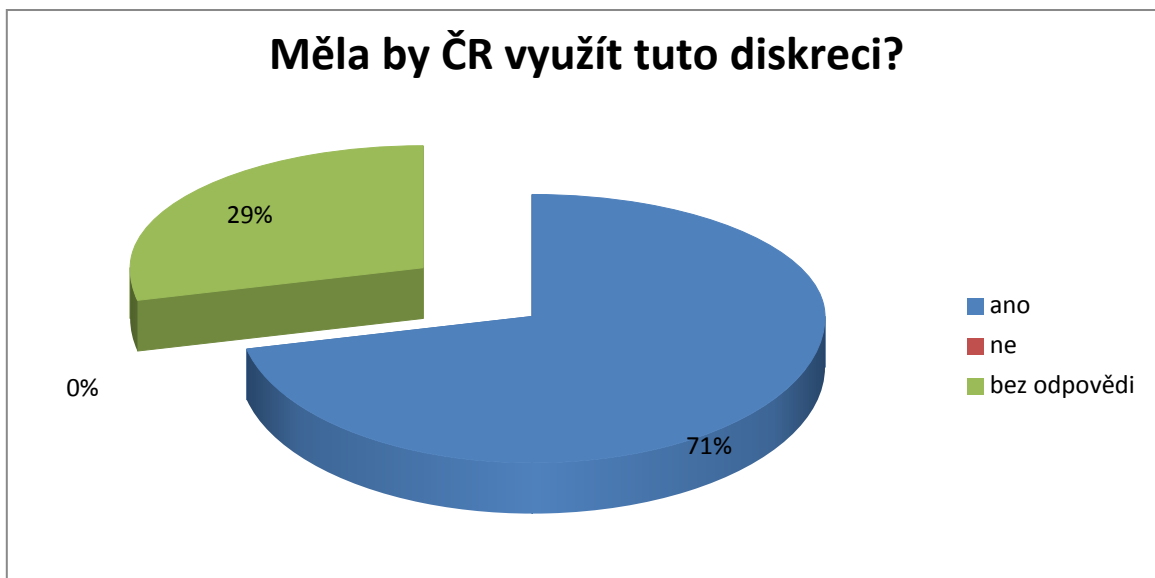
Ostatní respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 3.18. Měla by Česká republika využít tuto diskreci? (tj. stanovení lhůty pro vyžádání potvrzení)

Na tuto otázku odpovědělo 71 % respondentů. Všichni shodně uvedli, že by Česká republika měla využít diskreci pro stanovení lhůty pro vyžádání potvrzení o řádném zaznamenání a započítání hlasů akcionáře na valné hromadě.

29 % respondentů na tuto otázku neodpovědělo.

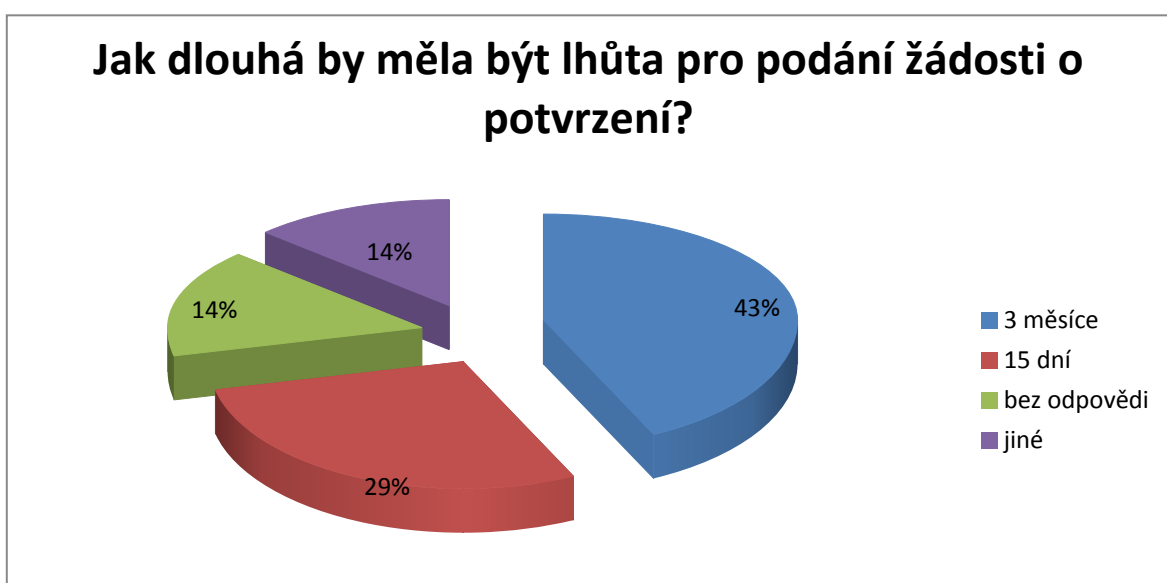

Otázka 3.19. Jak dlouhá by měla být lhůta pro podání žádosti o potvrzení? (tj. stanovení lhůty pro vyžádání potvrzení)

43 % respondentů navrholo, aby tato lhůta byla v délce 3 měsíců po skončení valné hromady (obdobně jako je tomu v případě dovolávání se neplatnosti usnesení valné hromady). 29 % respondentů navrhuje, aby tato lhůta činila 15 dní ode dne konání valné hromady (obdobně jako 15 denní lhůta podle § 120b odst. 2 ZPKT, jak upozornil jeden respondent). 14 % respondentů uvedlo, že by lhůta měla odrážet možnost reálně toto potvrzení zajistit a měla by být diskutována na pracovní skupině.

14 % respondentů na tuto otázku neodpovědělo.

Otázka 3.20. Měla by Česká republika využít diskreci, tedy zakázat účtování poplatků za výpis z emise?

Na tuto otázku odpovědělo 86 % respondentů. Všichni shodně uvedli, že by Česká republika neměla zakázat účtování poplatků za výpis z emise.

14 % respondentů na tuto otázku neodpovědělo.

Otázka 3.21. V čem spatřujete pozitiva zákazu poplatků a v čem negativa? Preferovali byste nějaká omezení poplatků za splnění těchto povinností?

Na tuto otázku odpovědělo 6 respondentů.

Negativa zákazu poplatků respondenti spatřují v tom, že přiměřený poplatek může motivovat zprostředkovatele k splnění jejich povinností. Navrhují stanovení maximální výše poplatku za výpis. Dále uvádí, že poplatek za výpis reguluje počet žádostí emitenta v průběhu roku pouze na případy, kdy tento výpis skutečně potřebuje.

Dále upozorňují, že případný zákaz poplatků by mohl vést k častějšímu podávání žádostí o výpis a promítnutí zrušení tohoto poplatku do zdražení jiných služeb.

Jeden respondent na tuto otázku neodpověděl.

Otázka 3.22. Nebude-li emitent postupovat tak, jak umožňuje čl. 3a odst. 3 pododstavec 3 směrnice (a v návaznosti na to český právní řád), jak by mohla být stanovena úplata za zaslání informace od jednotlivých zprostředkovatelů emitentovi? Mezi zprostředkovatelem a emitentem totiž zpravidla nebude existovat dohoda o poskytnutí služby s návazným ujednáním o úplatě.

Na tuto otázku odpovědělo 57 % respondentů. První respondent uvedl, že předpokládá standardní zařazení položky do sazebníku zprostředkovatele a existenci unifikované žádosti o zajištění služby. Druhý navrhl, aby emitent zaplatil svému zprostředkovateli, který dále vyplatí své zprostředkovatele a tak dále, současně doporučil omezit nebo nastavit výši poplatku. Další respondent uvedl, že by úplatu měl hradit každý subjekt tomu, od koho žádá informace, resp. s kým má smlouvu. Čtvrtý respondent se domnívá, že není zřejmé, co by mělo být přidanou hodnotou pro emitenta, pokud by zjistil údaje o zprostředkovatelích v řetězci držení, proto se kloní k názoru, že by zákonodárce v českém prostředí tuto diskreci využít neměl.

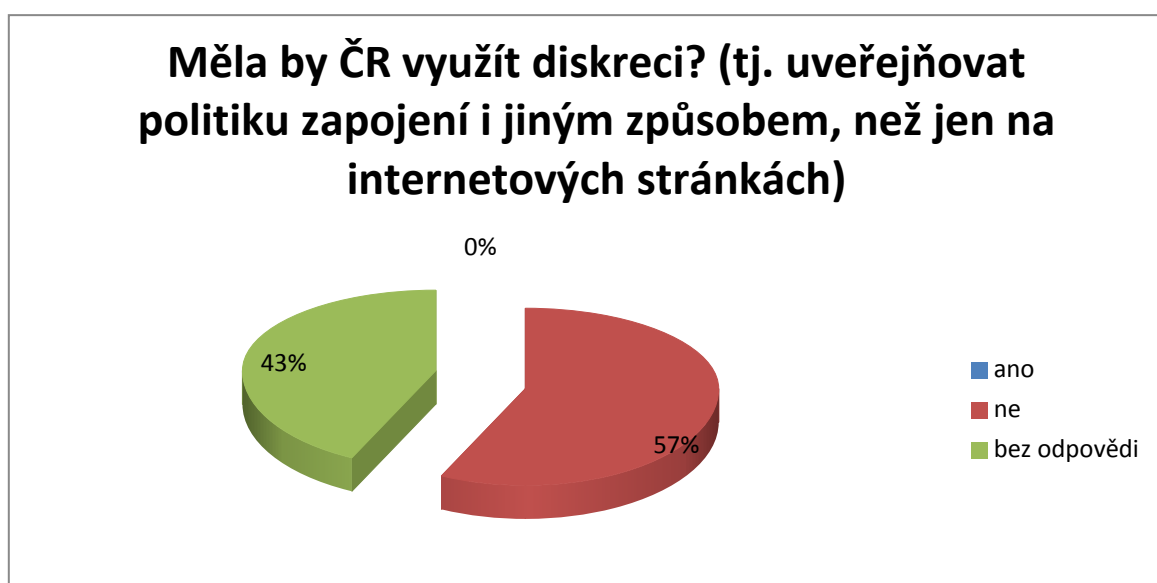
43 % respondentů na tuto otázku neodpovědělo.

KAPITOLA III. – TRANSPARENTNOST INSTITUCIONÁLNÍCH INVESTORŮ, SPRÁVCŮ AKTIV A PORADCŮ PRO HLASOVÁNÍ

Otázka 4.1. Měla by Česká republika využít diskreci? (tj. uveřejňovat politiku zapojení i jiným způsobem, než jen na internetových stránkách)

57 % respondentů se shoduje v názoru, že Česká republika by neměla uveřejňovat politiku zapojení i jiným způsobem, než jen na internetových stránkách.

43 % respondentů na tuto otázku neodpovědělo.

Otázka 4.2. Jak jinak by institucionální investor a správce aktiv měli uveřejňovat politiku zapojení akcionářů?

Podle názoru respondentů je uveřejňování na internetových stránkách dostatečné s ohledem na praxi obvyklou na finančním trhu. Internetové stránky společnosti jsou logickým místem, kde lze takové informace najít.

4 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 4.3. Měla by Česká republika využít diskreci? (tj. uveřejňovat investiční strategii i jiným způsobem)

3 respondenti se domnívají, že by Česká republika neměla využít diskreci a stanovit povinnost uveřejňovat investiční strategii i jiným způsobem.

4 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 4.4. Jak jinak by institucionální investoři měli uveřejňovat svou investiční strategii a její plnění?

Rovněž i u této diskrece se 3 respondenti domnívají, že uveřejňování na internetových stránkách je dostatečné s ohledem na praxi obvyklou na finančním trhu. Internetové stránky společnosti jsou logickým místem, kde lze takové informace najít.

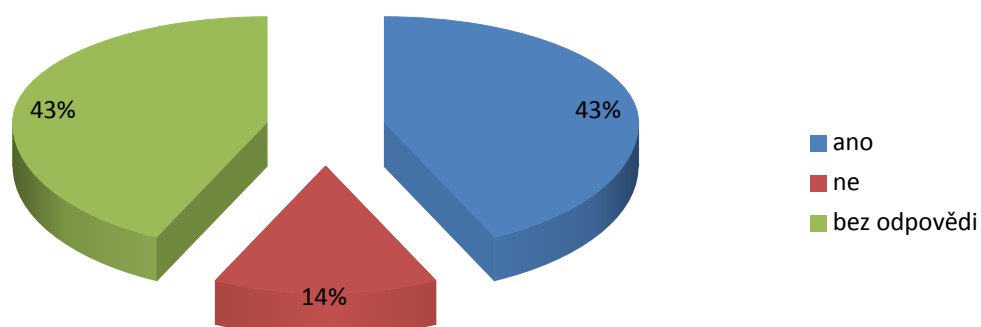
4 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 4.5. Měla by Česká republika využít tuto diskreci? (tj. sdělování informací správci aktiv institucionálnímu investorovi)

43 % respondentů souhlasí s využitím diskrece, podle níž mohou členské státy stanovit, že informace poskytované správci aktiv institucionálnímu investorovi se budou uveřejňovat společně s výroční zprávou nebo v pravidelných sděleních. Respondenti s využitím této diskrece souhlasí, ovšem pouze za situace, bude-li se jednat o alternativu k přímému oznamování informací institucionálnímu investorovi. Jeden respondent specifikuje, že by tyto informace měly být uveřejňovány v rámci pravidelných sdělení podle § 15g ZPKT. 14 % respondentů naopak s využitím diskrece nesouhlasí.

43 % respondentů na tuto otázku neodpovědělo.

Měla by ČR využít tuto diskreci? (tj. sdělování informací správci aktiv institucionálnímu investorovi)

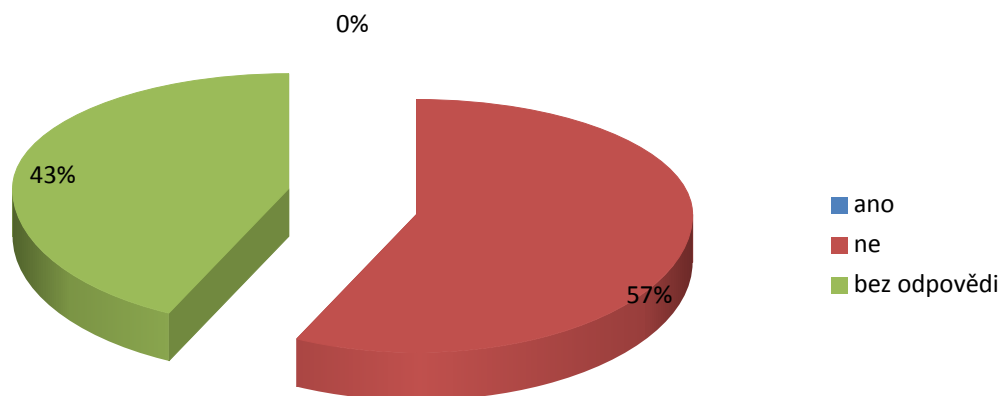

Otázka 4.6. Měla by Česká republika využít uvedenou diskreci? (tj. sdělování informací správci aktiv v případě, kdy správce aktiv nespravuje aktiva s možností vlastního uvážení ve vztahu k jednotlivým klientům)

Všichni 4 respondenti, kteří odpověděli na tuto otázku, shodně uvedli, že by Česká republika neměla využít diskreci a stanovit, že správce aktiv, který nespravuje aktiva s možností vlastního uvážení ve vztahu k jednotlivým klientům, poskytne oznamované informace (podle čl. 3i odst. 1 směrnice) i ostatním investorům stejného fondu. Jeden respondent podotýká, že na tuto otázku nemá jednoznačný názor, avšak spíše se kloní k odpovědi „ne“. Další respondent uvádí, že správce aktiv vypracovává informace podle smlouvy s konkrétním institucionálním investorem, protože by předmětné informace měly být poskytovány pouze tomuto institucionálnímu investorovi; ostatní na takové informace pouze z titulu, že jsou investory do stejného fondu, nemají nárok.

3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Měla by ČR využít tuto diskreci?

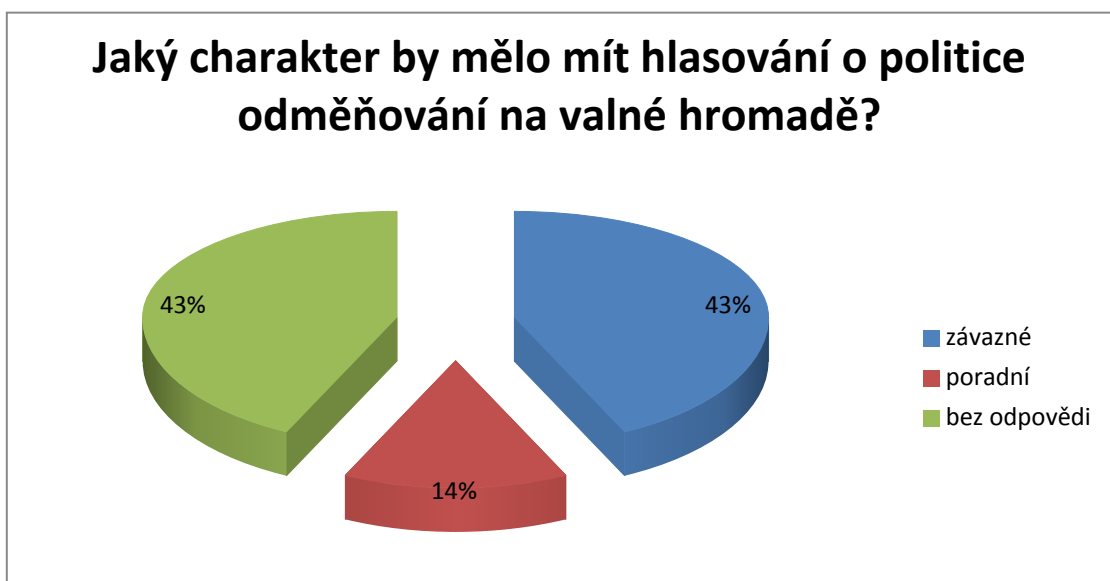

KAPITOLA IV. – POLITIKA ODMĚŇOVÁNÍ

Otázka 5.1. Jaký charakter by mělo mít hlasování o politice odměňování na valné hromadě?

Na tuto otázku odpověděli 4 respondenti. Tři z nich zastávají názor, že hlasování o politice odměňování na valné hromadě by mělo být závazné. Jeden respondent uvádí, že by toto hlasování mělo mít charakter poradní.

3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 5.2. Z jakého důvodu se přikláníte k možnosti uvedené v otázce 5.1.?

Respondent, který zvolil v předchozí otázce poradní charakter hlasování, k tomuto uvedl, že by šlo o zbytečnou administrativní zátěž. Pokud je odměna člena orgánu voleného valnou hromadou detailně specifikována ve smlouvě o výkonu funkce člena orgánu a tato je předkládána valné hromadě ke schválení, nemělo by být vyžadováno schválení politiky odměňování ani formou poradního hlasování.

Závazný charakter hlasování o politice odměňování na valné hromadě respondenti odůvodnili tím, že by se vůle akcionářů měla odrazit ve výsledku hlasování a politika odměňování by měla být po skončení valné hromady jasně daná. Rovněž nevidí důvod, proč do českého právního řádu zavádět nový institut „nezávazného usnesení“. Současná obecná právní úprava v zákoně č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních

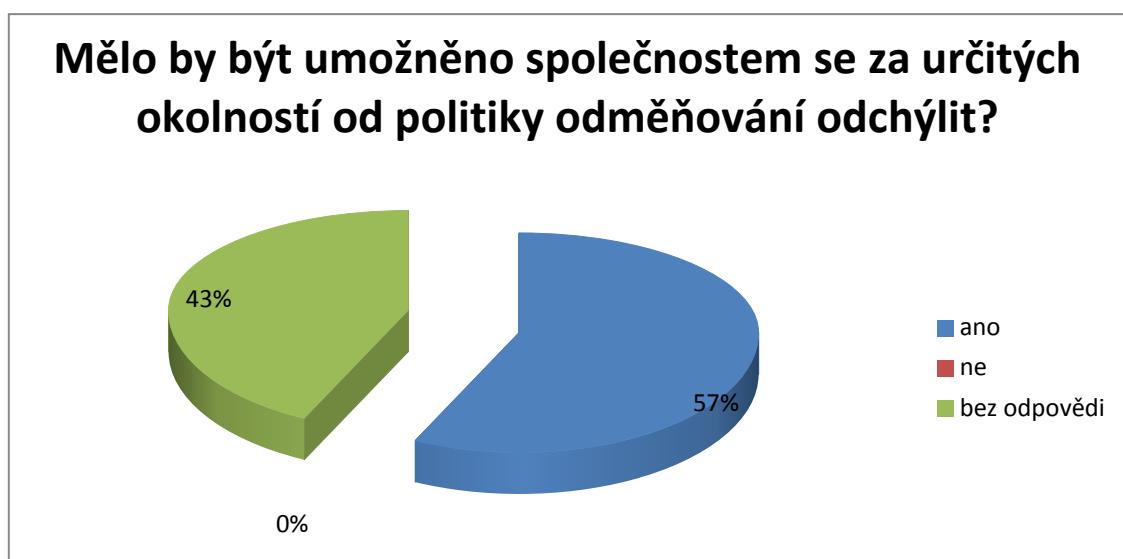
korporacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOK“), v zásadě odpovídá směrnicové úpravě s variantou závazného hlasování.

3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 5.3. Mělo by být umožněno společností se za určitých okolností od politiky odměňování odchýlit?

Všichni 4 respondenti, kteří odpověděli na tuto otázku, shodně uvádí, že by mělo být společností umožněno se za určitých okolností od politiky odměňování odchýlit.

3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

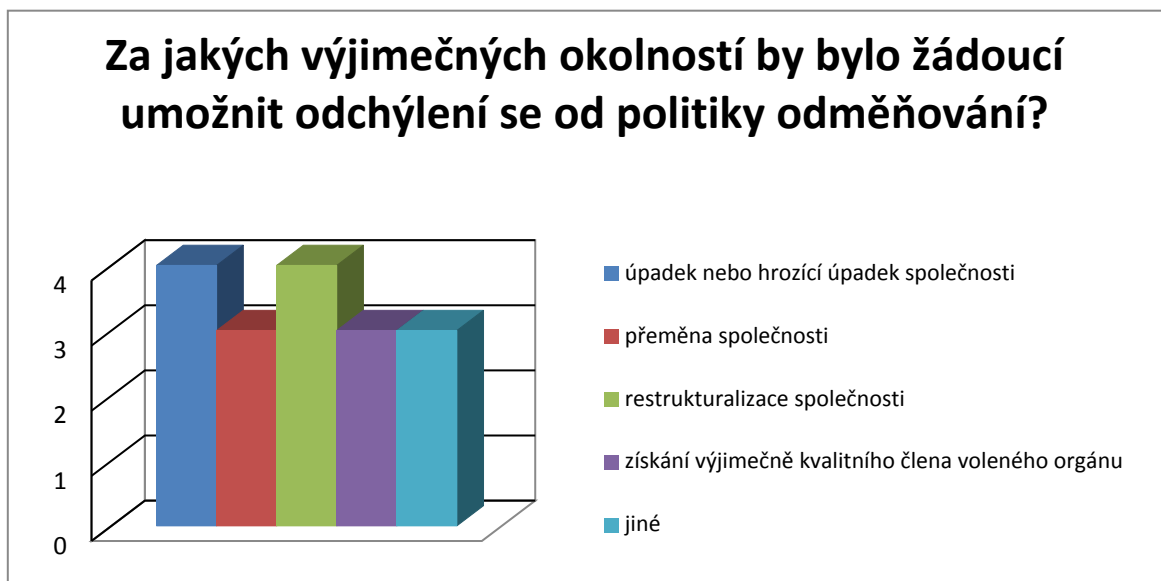
Otázka 5.4. Za jakých výjimečných okolností (situace, kdy je odchýlení se od politiky odměňování nezbytné z hlediska dlouhodobých zájmů a udržitelnosti společnosti nebo z hlediska zajištění její životaschopnosti) by bylo žádoucí umožnit odchýlení se od politiky odměňování?

Na tuto otázku odpověděli 4 respondenti. Všichni čtyři shodně uvedli, že těmito výjimečnými okolnostmi by měly být úpadek nebo hrozící úpadek společnosti a restrukturalizace společnosti (například souběžné snížení a zvýšení základního kapitálu a další ozdravné postupy). Tři respondenti by mezi tyto okolnosti zařadili dále i přeměnu společnosti a získání výjimečně kvalitního člena voleného orgánu.

Tři respondenti zvolili i možnost jiné, kde první navrhl možnost, aby výjimečné okolnosti mohly být určeny rozhodnutím dozorčího orgánu z jiného závažného důvodu výše

neuvečeného. Další respondent navrhl, aby zákon byl dostatečně flexibilní a umožnil, aby si společnost v zakladatelském právním jednání upravila dle potřeby další výjimečné případy. Třetí respondent uvedl, že by mělo být umožněno odchýlit se vždy, pokud je volitelským orgánem schvalována smlouva o výkonu funkce, jejíž součástí jsou detailní ustanovení o odměně.

3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

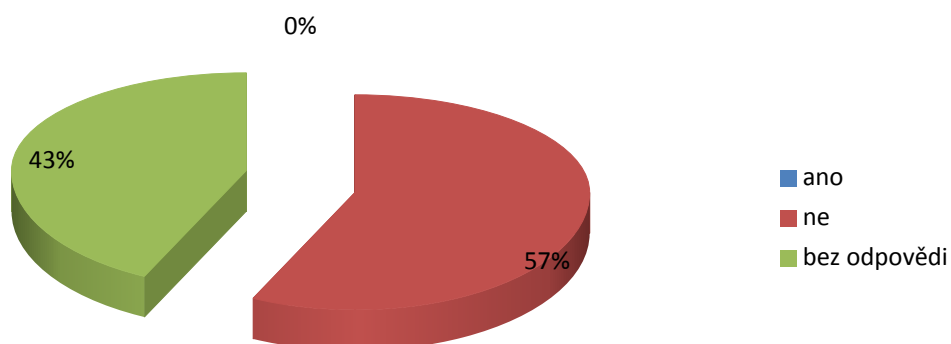

Otázka 5.5. Měly by být v zákoně vymezeny další účely pro zpracování osobních údajů členů orgánů společnosti (kromě těch, které jsou již v českém právním řádu upraveny)?

57 % respondentů shodně uvedlo, že by v zákoně neměly být vymezeny další účely pro zpracování osobních údajů členů orgánů společnosti. Doporučují držet se minimální transpozice a nerozšiřovat účely pro zpracování osobních údajů.

3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Měly by být v zákoně vymezeny další účely pro zpracování osobních údajů členů orgánů?

Otázka 5.6 Pokud ano, o jaké účely by se mělo jednat a v čem spatřujete potřebnost jejich zakotvení v zákoně?

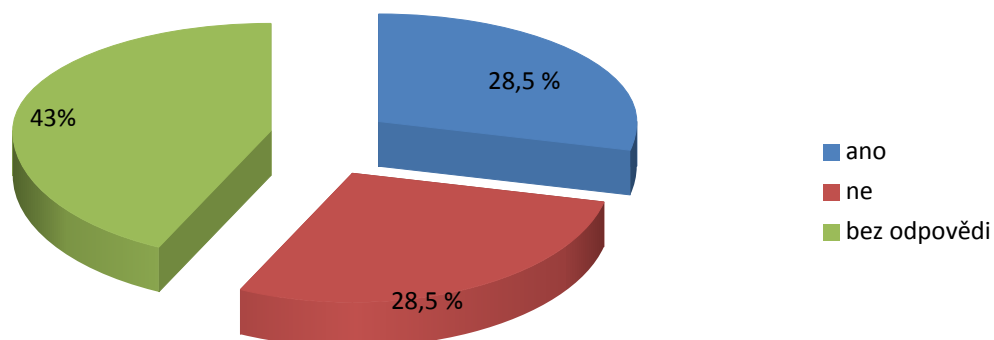
S ohledem na odpověď na předchozí otázku na tuto otázku neodpověděl žádný respondent.

Otázka 5.7. Měla by Česká republika využít diskreci a v případě malých a středních podniků stanovit, že zpráva o odměňování je pouze předmětem diskuse na valné hromadě?

Na tuto otázku odpověděli 4 respondenti. Dva z nich zastávají názor, že by Česká republika měla využít diskreci a v případě malých a středních podniků stanovit, že zpráva o odměňování je pouze předmětem diskuse na valné hromadě, neboť by měla být zavedena větší flexibilita v případě malých a středních podniků. Ostatní dva respondenti nesouhlasí s využitím této diskrece.

3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Měla by Česká republika využít diskreci v případě malých a středních podniků?

Otázka 5.8. Z jakého důvodu se přikláníte k možnosti vybrané v otázce 5.7.?

Respondent, který podpořil využití této diskrece, uvádí, že pro malé a střední podniky je vypracování zprávy o odměňování nesmyslné a zbytečně administrativně zatěžující.

Ostatní respondenti, kteří nesouhlasí s využitím diskrece, uvedli, že diskuse nemá stanovená žádná pravidla, připomínky či náměty mohou být protichůdné a z diskuze tak nemusí plynout jednoznačný závěr. Následné zohlednění diskuse ve zprávě o odměňování může být problematické. Dále uvádí, že využitím diskrece by byla zavedena další kategorie společností s odlišnou úpravou, což by vedlo k zneprůhlednění již tak složité právní úpravy odměňování. Zároveň je upozorňováno na skutečnost, že zavedení odchylky od poradního hlasování nedává příliš smysl, neboť není zásadní rozdíl mezi tím, zda má hlasování valné hromady o určité otázce pouze poradní funkci, a tím, zda o určité otázce valná hromada jen diskutuje.

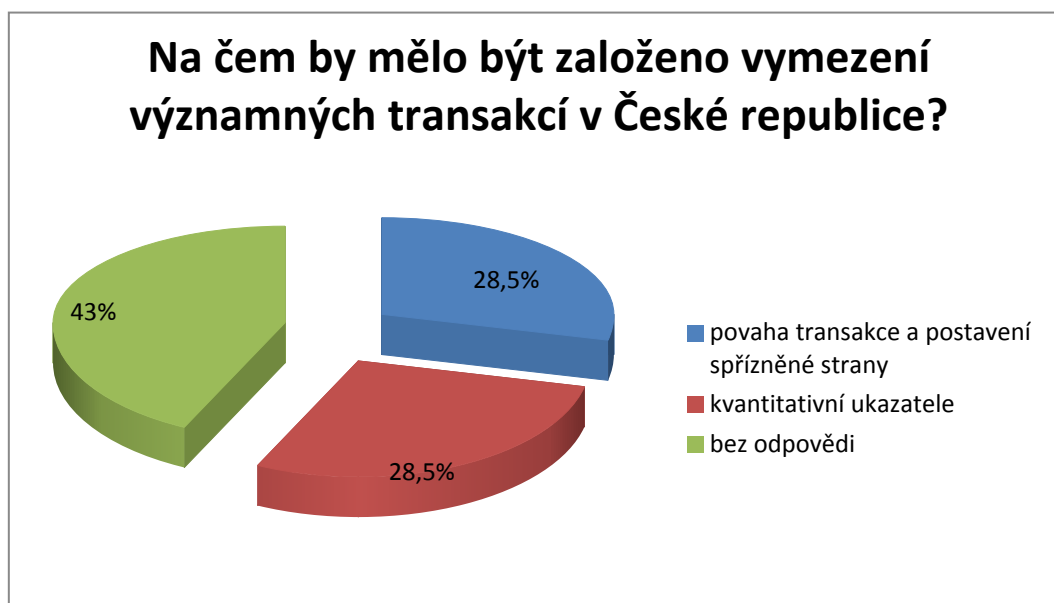
3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

KAPITOLA V. – TRANSPARENTNOST A SCHVALOVÁNÍ TRANSAKČÍ SE SPŘÍZNĚNÝMI STRANAMI

Otázka 6.1. Na čem by mělo být založeno vymezení významných transakcí v České republice?

Na tuto otázku odpovědělo 57 % respondentů, z nichž polovina se domnívá, že by vymezení významných transakcí v České republice mělo být založeno na povaze transakce a postavení spřízněné strany. Druhá polovina by vymezila významné transakce podle kvantitativních ukazatelů.

3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 6.2. Z jakého důvodu se přikláníte k možnosti vybrané v otázce 6.1.?

Povaha transakce a postavení spřízněné strany, jak uvádí dva respondenti, jsou pro společnost lépe zjistitelné. Tento ukazatel bude vhodným kritériem, pokud bude úprava současně doplněna o výjimku ze schvalování a uveřejňování transakcí v případě transakcí uzavíraných v rámci běžného obchodního styku a za běžných tržních podmínek. Naopak v případě volby kvantitativních ukazatelů pro vymezení významných transakcí respondent upozorňuje, že u jakýchkoliv pevných limitů více hrozí jejich obcházení, či jen čistě formální dodržování (transakce v hodnotě 1 Kč pod limitem).

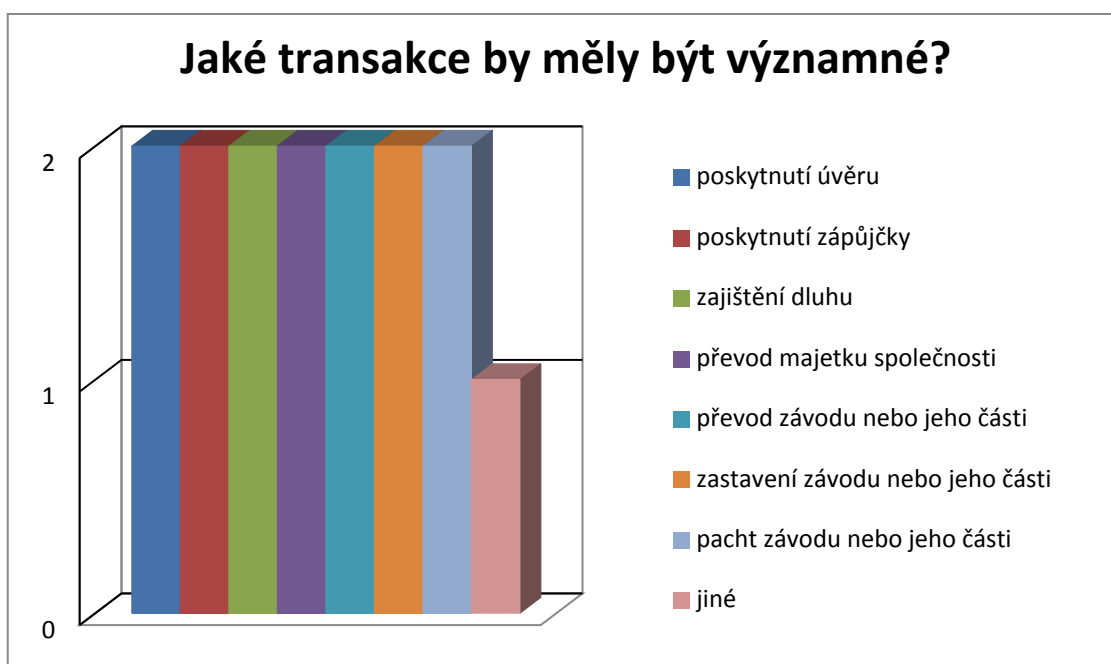
Respondenti, kteří uvedli jako možnost kvantitativní ukazatele, tuto možnost odůvodnili její jednoznačnou měřitelností. Doporučují tento ukazatel pouze za předpokladu, že budou vyloučeny transakce, které neohrožují akcionáře.

3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 6.3. Pokud by mělo být zvoleno kritérium „povaha transakce a postavení spřízněné strany“ – jaké transakce by měly být významné?

Na tuto otázku odpověděli pouze dva respondenti, kteří shodně jako významné transakce uvádí poskytnutí úvěru, poskytnutí zápůjčky, zajištění dluhu, převod majetku společnosti, převod závodu nebo jeho části, zastavení závodu nebo jeho části a pacht závodu nebo jeho části. Jeden z respondentů jako jinou možnost uvedl převzetí dluhu a připustil existenci dalších transakcí, jež by měly vzejít z empirického podkladu.

5 respondentů na tuto otázku neodpovědělo.

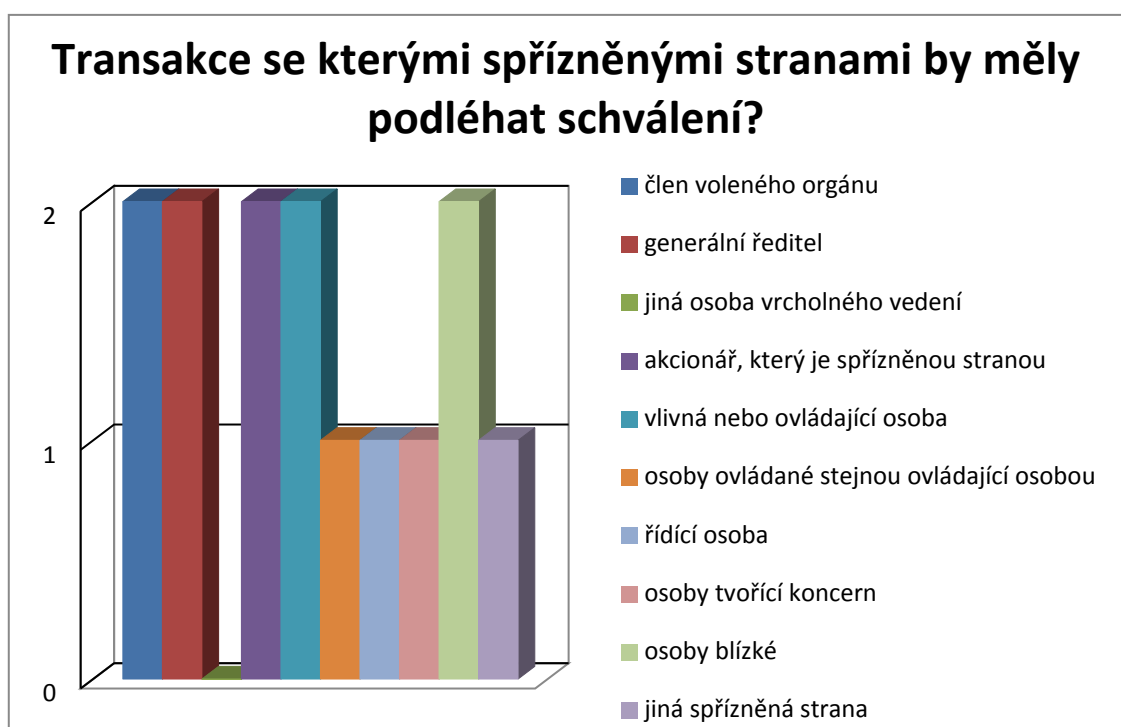

Otázka 6.4. Pokud by mělo být zvoleno kritérium „povaha transakce a postavení spřízněné strany“ – transakce se kterými spřízněnými stranami by měly podléhat schválení?

Na tuto otázku rovněž odpověděli dva respondenti, kteří jako spřízněné strany, s nimiž by uzavírané transakce měly podléhat schválení, shodně uvedli člena voleného orgánu (představenstva, dozorčí rady, správní rady, statutárního ředitele dobrovolně zřízeného

orgánu), generálního ředitele, akcionáře, který je spřízněnou stranou, a vlivnou nebo ovládající osobu (jeden z respondentů je pouze pro ovládající osobu). Následně pak vždy jen jeden z nich označil osoby ovládané stejnou ovládající osobou, řídící osobu, osoby tvořící koncern, osoby blízké všech výše uvedených osob, osoby blízké členů volených orgánů. Jeden respondent využil i možnosti označit jiné spřízněné strany, kdy uvedl osoby jednající ve shodě s osobami výše uvedenými.

5 respondentů na tuto otázku neodpovědělo.

Otázka 6.5. Pokud by měly podléhat schválení pouze určité kombinace transakcí a konkrétních spřízněných stran (viz otázky 6.3. a 6.4., například pouze poskytnutí úvěru členu voleného orgánu, nikoli však řídící osobě), uveďte je:

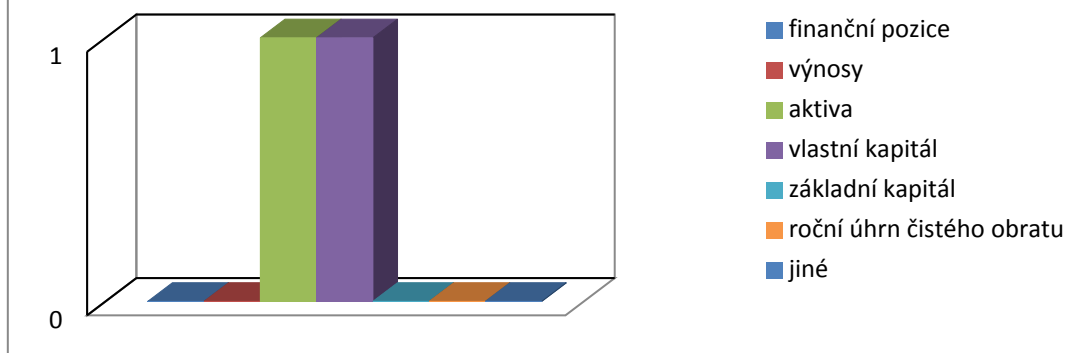
Na tuto otázku neodpověděl žádný respondent.

Otázka 6.6. Pokud by mělo být zvoleno kritérium „kvantitativního ukazatele“ – jaké kvantitativní ukazatele (jednoho nebo více) by měla Česká republika využít při vymezení významných transakcí?

Na tuto otázku odpověděli dva respondenti, z nichž jeden respondent uvedl jako kvantitativní ukazatel aktiva a druhý respondent uvedl vlastní kapitál.

5 respondentů na tuto otázku neodpovědělo.

Jaké kvantitativní ukazatele by měla ČR využít při vymezení významných transakcí?

Otázka 6.7. V případě, že jste zvolili v otázce 6.6. více ukazatelů, v jakém poměru by měly být?

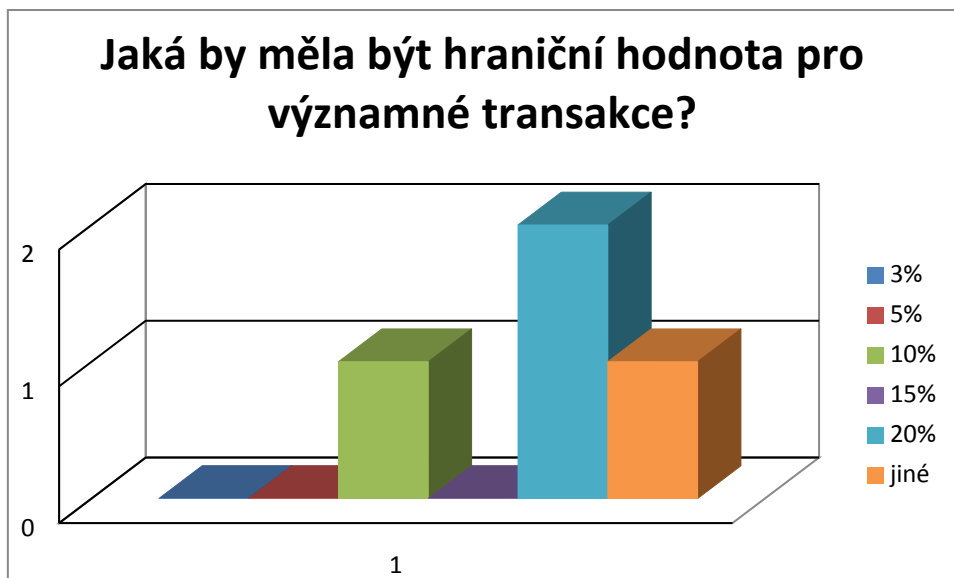
Na tuto otázku neodpověděl žádný respondent.

Otázka 6.8. Jaká by měla být hraniční hodnota pro významné transakce?

Jeden respondent jako hraniční hodnotu uvedl alespoň 10 % s tím, že by rozhodně měla být určena hraniční hodnota. Dva respondenti jako hraniční hodnotu pro významné transakce uvedli 20 %. Jeden respondent uvedl, že nedoporučuje využít kvantitativní ukazatele, neboť i např. minimální 3 % kritérium bude znamenat, že v zásadě všechny transakce mezi členem orgánu a společností budou mimo zvláštní režim. Současně nelze obecně odpovědět, jaká jiná hraniční hodnota je vhodná pro významné transakce, neboť to záleží na volbě kvantitativního ukazatele, na velikosti společnosti a na tom, zda bude kombinováno více kvantitativních ukazatelů.

3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 6.9. Měla by Česká republika rozlišovat vymezení významných transakcí podle velikosti společnosti?

Na tuto otázku odpovědělo 57 % respondentů. 14 % se domnívá, že by Česká republika měla rozlišovat vymezení významných transakcí podle velikosti společnosti. 43 % naopak uvádí, že by Česká republika neměla rozlišovat vymezení významných transakcí podle velikosti společnosti, k čemuž jeden z respondentů dodává, že v případě volby kvantitativních ukazatelů však dává smysl rozlišovat významné transakce v závislosti na velikosti společnosti.

43 % respondentů na tuto otázku neodpovědělo.

Otázka 6.10. V případě, že by Česká republika měla rozlišovat vymezení významných transakcí podle velikosti společnosti, jak by měly být určeny hraniční hodnoty?

Na tuto otázku odpověděli 2 respondenti. První uvedl, že by se hraniční hodnoty měly rozlišovat podle kategorií účetních jednotek (§ 1b zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů) – pouze na 2 skupiny: velké a ostatní, a to v zájmu přehlednosti právní úpravy a srozumitelné aplikace.

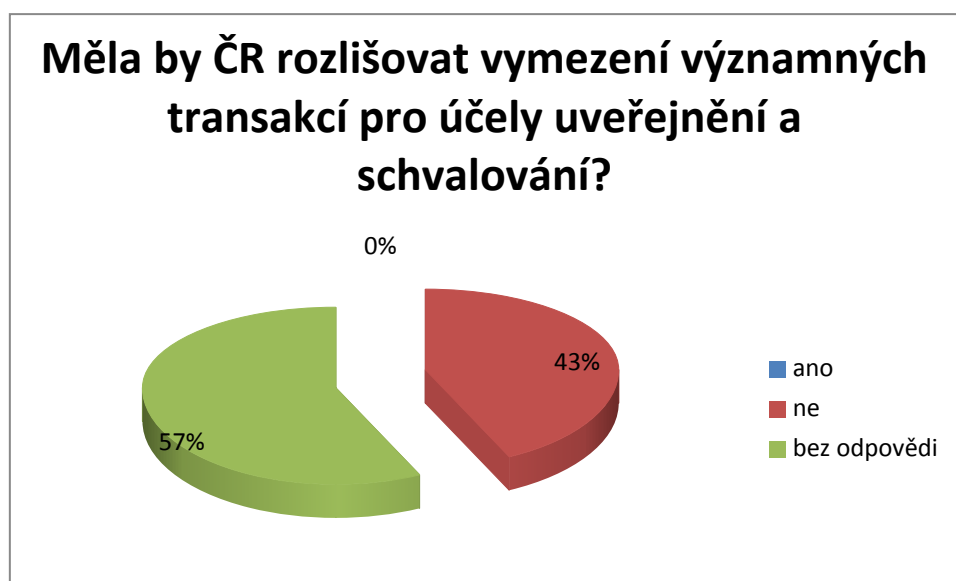
Druhý respondent pouze uvedl, že rozlišování podle kategorií účetních jednotek je možné.

5 respondentů na tuto otázku neodpovědělo.

Otázka 6.11. Měla by Česká republika rozlišovat vymezení významných transakcí pro účely uveřejnění (nový čl. 9c odst. 2) a schvalování (nový čl. 9c odst. 4)?

Všichni respondenti, kteří odpověděli na tuto otázku, tedy 43 %, shodně uvedli, že by Česká republika neměla rozlišovat vymezení významných transakcí pro účely uveřejnění a schvalování.

57 % respondentů na tuto otázku neodpovědělo.

Otázka 6.12. Z jakého důvodu se přikláníte k možnosti vybrané v otázce 6.11. a jak by se měla vymezení významných transakcí lišit?

Na tuto otázku odpověděli 2 respondenti, přičemž uvedli, že všechny významné transakce by měly podléhat stejnému režimu a dvojitý přístup není žádoucí, protože již tak je právní úprava značně složitá.

5 respondentů na tuto otázku neodpovědělo.

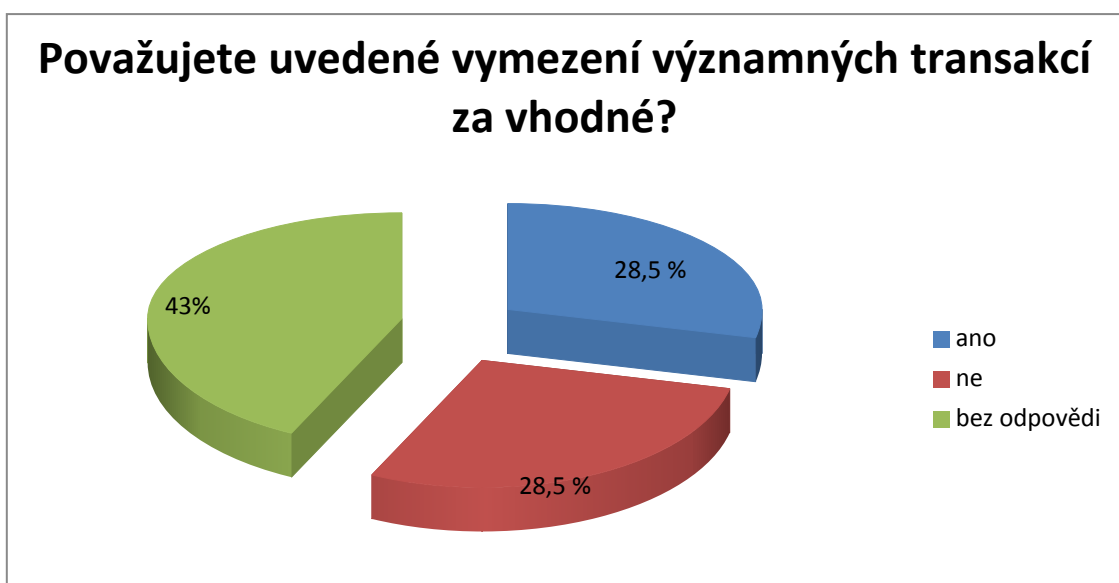
**Otázka 6.13. Považujete následující vymezení významných transakcí za vhodné?
Z jakého důvodu?**

Ve společnosti, která je velkou účetní jednotkou podle zákona upravujícího účetnictví, je významnou transakcí taková transakce, která převyšuje 5 % vlastního kapitálu nebo 5 % ročního úhrnu čistého obrátu společnosti vyplývajícího z účetní závěrky za bezprostředně předcházející účetní období; v ostatních společnostech taková transakce, která převyšuje 10 % vlastního kapitálu nebo 10 % ročního úhrnu čistého obrátu vyplývajícího z účetní závěrky za bezprostředně předcházející účetní období.

Na tuto otázku odpovědělo 57 % respondentů. Polovina z nich se domnívá, že takové vymezení významných transakcí je vhodné s tím, že upozorňují, že vymezení na úrovni 5 % vlastního kapitálu a čistého obrátu může představovat u velké kótované společnosti poměrně vysokou hodnotu a velké množství transakcí tak vypadne ze schvalovacího režimu, přičemž tyto transakce budou na újmu společnosti a akcionářů. Z tohoto důvodu respondent doporučuje vyhnout se kvantitativnímu kritériu a jako hlavní hledisko použít obvyklost v obchodním styku.

Druhá polovina respondentů nepovažuje toto vymezení za vhodné, protože vlastní kapitál banky je výrazně větší než čistý obrat, 5 % čistého obrátu je příliš nízká hodnota vzhledem k objemu transakcí prováděných bankou v rámci běžného obchodního styku.

43 % respondentů na tuto otázku neodpovědělo.

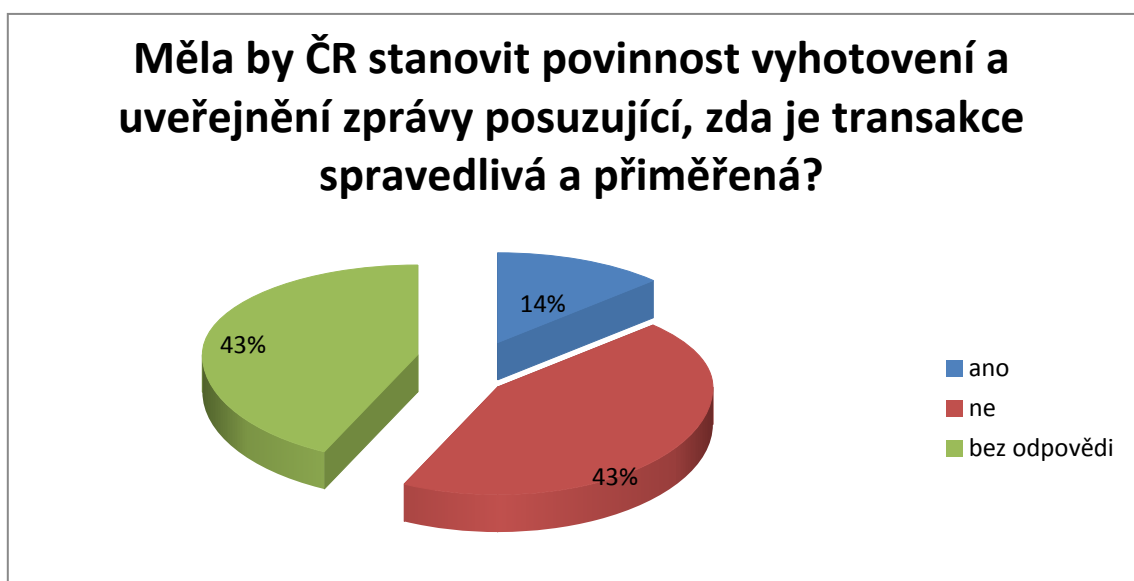

Otázka 6.14. Měla by Česká republika využít diskreci, tj. stanovit povinnost vyhotovení a uveřejnění zprávy posuzující, zda je transakce spravedlivá a přiměřená?

3 respondenti se domnívají, že by Česká republika neměla využít diskreci a stanovit povinnost vyhotovení a uveřejnění zprávy posuzující, zda je transakce spravedlivá a přiměřená.

Jeden respondent je pro využití této diskrece.

3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 6.15. Z jakého důvodu se přikláníte k možnosti vybrané v otázce 6.14.?

Respondenti nepodporující využití diskrece uvedli, že jde o nepřiměřenou zátěž a že na banku je tato povinnost kladena zejména ustanoveními § 8a a § 12 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.

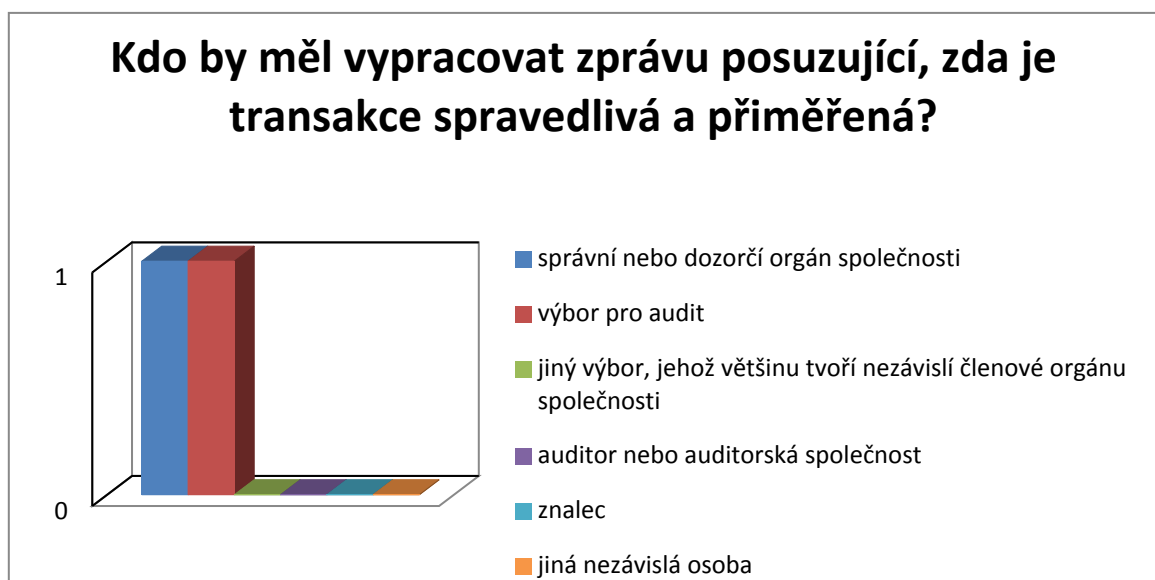
Navrhované využití diskrece respondent odůvodnil tím, že pokud bude využita výjimka ve směrnici pro transakce učiněné v rámci běžného obchodního styku a za běžných tržních podmínek, pak schvalování a transparency budou nutné pouze u transakcí mimo běžný obchodní styk a uzavřené za nikoli běžných tržních podmínek. V takovém případě je na místě uveřejnění zprávy posuzující, zda je transakce za takových netržních podmínek spravedlivá a přiměřená, např. že společnost bude kompenzována jinak při uzavření nevýhodné smlouvy s členem orgánu nebo ovládající osobou (získá jinou výhodu v rámci skupiny apod.).

4 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 6.16. V případě, že by měla být uložena povinnost vyhotovit a uveřejnit zprávu posuzující, zda je transakce spravedlivá a přiměřená, kdo by měl tuto zprávu vypracovat?

Na tuto otázku odpověděli 2 respondenti. Jeden z nich označil výbor pro audit jako subjekt, kterému má být uložena povinnost vyhotovit a uveřejnit zprávu posuzující, zda je transakce spravedlivá a přiměřená. Druhý respondent zvolil správní nebo dozorčí orgán společnosti s vysvětlením, že těmto subjektům je stanovena péče řádného hospodáře. Tím však není dotčena možnost, aby si členové správního nebo dozorčího orgánu opatřili znalecký posudek.

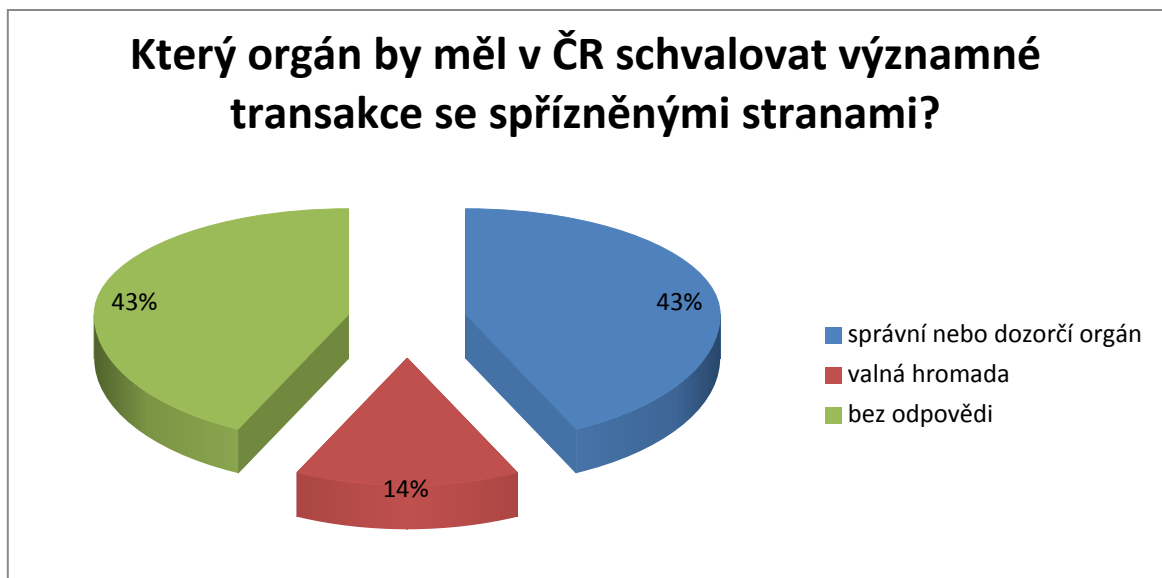
5 respondentů na tuto otázku neodpovědělo.

Otázka 6.17. Který orgán by měl v České republice schvalovat významné transakce se spřízněnými stranami?

Respondenti v této otázce volili ze dvou možných odpovědí. Zodpovědělo ji 57 % respondentů. Většina z nich se domnívá, že významné transakce se spřízněnými stranami by měl schvalovat správní nebo dozorčí orgán. Pouze jeden respondent uvedl, že by tímto subjektem měla být valná hromada.

3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 6.18. Z jakého důvodu se přikláníte k možnosti vybrané v otázce 6.17.?

Respondenti volbu správního nebo dozorčího orgán zdůvodnili administrativní a časovou zátěží pro svolání a konání valné hromady, zvýšením nákladů společnosti a možností operativnějšího rozhodování. Časová a finanční náročnost by často provedení transakce znemožnila bez ohledu na její výhodnost pro společnost. Rovněž jeden z nich uvedl, že ZOK např. v ustanoveních § 190 a 421 tuto otázku dostatečně upravuje již nyní.

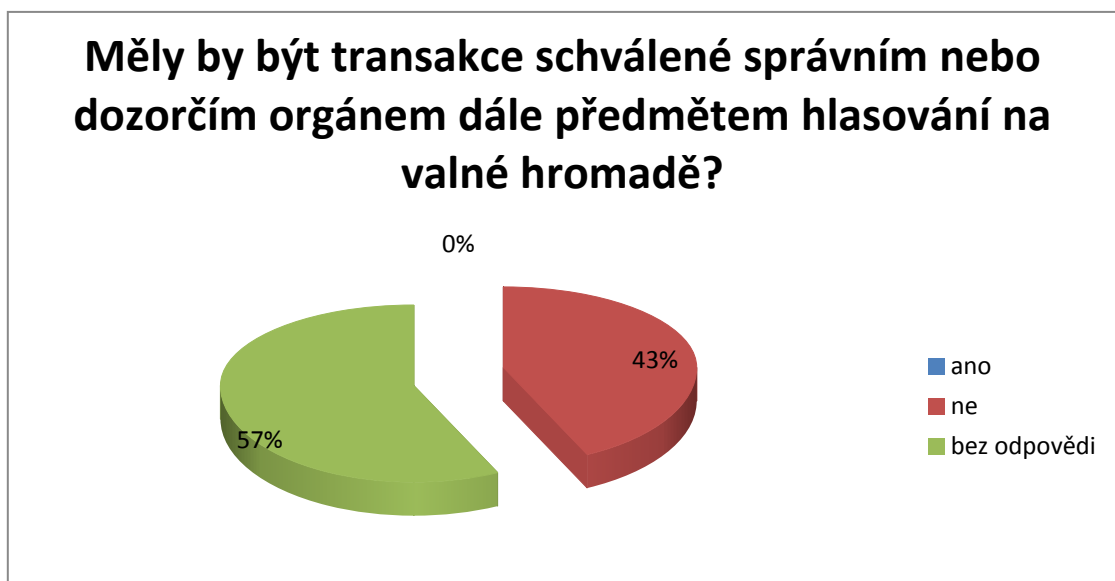
Poslední respondent prosazuje schvalování transakcí se spřízněnými osobami valnou hromadou, pouze však za předpokladu, že budou splněny podmínky, které zabrání, resp. omezí vznik nežádoucích nákladů na straně společnosti (neschvalování transakcí v rámci běžného obchodního styku a za tržních podmínek, posouzení přípustnosti transakce členy správního či dozorčího orgánu a až následné schvalování transakce na valné hromadě s tím, že akcionáři, který je spřízněnou stranou, nebude umožněno o transakci hlasovat).

3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 6.19. Pokud by měl významné transakce se spřízněnými stranami schvalovat správní nebo dozorčí orgán (viz otázka 6.17.), měly by být takto schválené transakce dále předmětem hlasování na valné hromadě?

Na tuto otázku odpovědělo 43 % respondentů, kteří shodně uvedli, že významné transakce se spřízněnými stranami schválené správním nebo dozorčím orgánem by následně neměly být předmětem hlasování na valné hromadě.

4 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 6.20. Z jakého důvodu se přikláníte k možnosti vybrané v otázce 6.19.?

Respondentům se na dvojím schvalování významných transakcí nezamlouvá, že by rozhodovaly dva orgány společnosti. Taková dvojitá kontrola není nezbytná a představovala by zbytečnou (nejen) administrativní zátěž pro společnost. Pro některé typy významných transakcí by bylo omezení operativnosti spočívající v jejich schvalování valnou hromadou ohrožující.

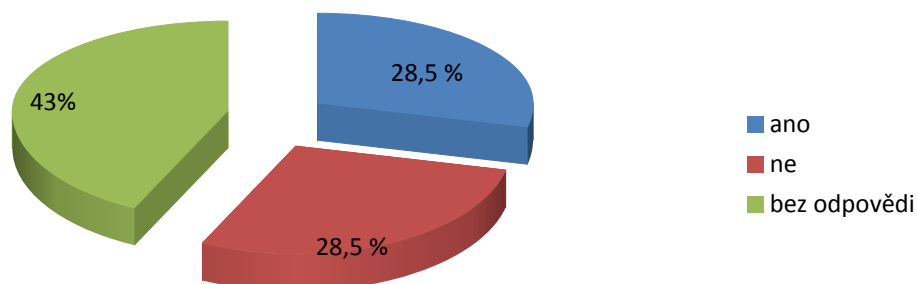
4 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 6.21. Měla by Česká republika využít diskreci a umožnit akcionáři, který je spřízněnou stranou, hlasovat na valné hromadě o významné transakci?

Na tuto otázku odpověděli 4 respondenti. Dva uvedli, že by Česká republika měla využít diskreci a umožnit akcionáři, který je spřízněnou stranou, hlasovat na valné hromadě o významné transakci. Jeden respondent zastává opačný názor a nesouhlasí s využitím této diskrece. Další respondent uvedl, že dnes není zákonem zakázáno, aby takový akcionář hlasoval, tudíž považuje využití diskrece za irelevantní, neboť není ve vztahu k čemu výjimku zakotvit.

3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Měla by ČR umožnit akcionáři, který je spřízněnou stranou, hlasovat na valné hromadě o významné transakci?

Otázka 6.22. Z jakého důvodu se přikláníte k možnosti vybrané v otázce 6.21.?

Dva respondenti podporující využití diskrece vychází z předpokladu, že by akcionář-spřízněná strana neměl mít omezeno hlasovací právo, neboť v tomto případě budou uplatněny takové nástroje ochrany, které ochrání zájmy společnosti a akcionářů, kteří nejsou spřízněnou stranou, přičemž úplné vyloučení akcionáře-spřízněné strany by mohlo vést k poškození zájmů společnosti včetně spřízněného akcionáře. Případný střet zájmů je řešitelný například stanovením vyššího počtu hlasů potřebných ke schválení nebo možností namítat neplatnost usnesení valné hromady např. pro rozpor s dobrými mravy.

Nevyužití diskrece třetí respondent odůvodnil tím, že akcionář, který je v postavení spřízněné protistrany a uzavírá se společností smlouvu, která není v rámci běžného obchodního styku a její podmínky mohou způsobit újmu společnosti a ostatním akcionářům, by o takové transakci neměl hlasovat, tedy pomocí váhy svých hlasů podpořit schválení takové transakce. Jde o střet zájmů.

4 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 6.23. Pokud by Česká republika umožnila akcionáři, který je spřízněnou stranou, hlasovat na valné hromadě o významné transakci (otázka 6.21.), jaké nástroje ochrany by se měly uplatnit?

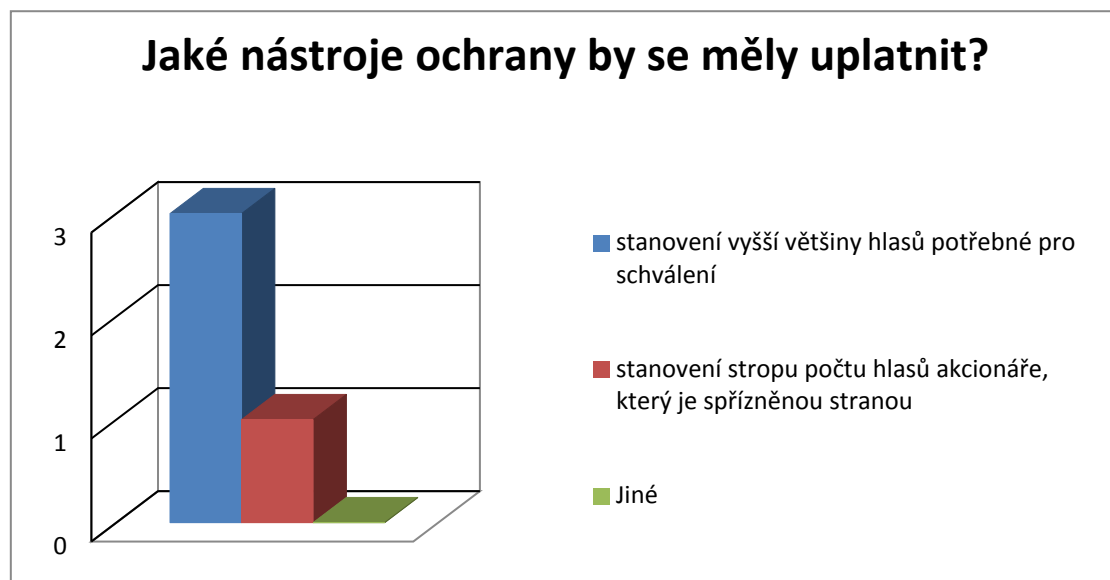
43 % respondentů se domnívá, že na ochranu při hlasování akcionáře, který je spřízněnou stranou, na valné hromadě o významné transakci, by měla být stanovena vyšší většina hlasů

potřebné pro její schválení. Jeden respondent upřesňuje, že by tato většina měla být 3/4 hlasů, další uvedl, že by měla být 3/5 hlasů.

Jeden respondent, který nepodporuje využití diskrece umožňující akcionáři, který je spřízněnou stranou, hlasovat o významné transakci na valné hromadě, je naopak pro stanovení stropu počtu hlasů tohoto akcionáře, který je spřízněnou stranou. Akcionář by neměl být schopen proti vůli ostatních akcionářů zajistit schválení významné transakce jen pomocí svých hlasů. Respondent upozorňuje, že stanovení vyšší kvalifikované většiny hlasů nemusí být dostatečné, neboť akcionář může touto většinou hlasů (sám nebo ve shodě s dalšími akcionáři) disponovat, čímž zajistí schválení transakce na újmu minoritních akcionářů.

3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

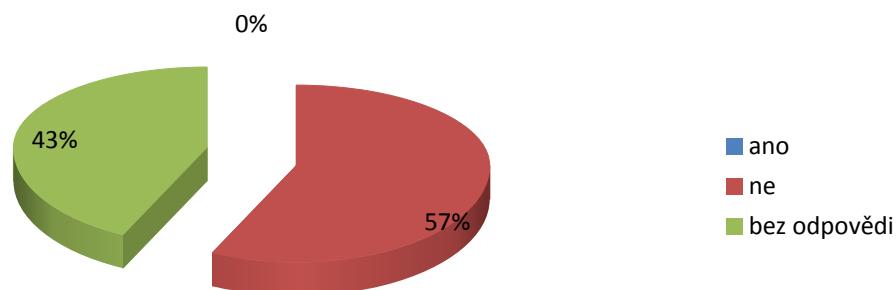

Otázka 6.24. Měla by Česká republika využít diskreci, tj. měly by podléhat schválení a uveřejnění i transakce uzavřené v rámci běžného obchodního styku a za běžných tržních podmínek?

Všichni 4 respondenti, kteří odpověděli na tuto otázku, se shodli v názoru, že by transakce uzavřené v rámci běžného obchodního styku a za běžných tržních podmínek neměly podléhat schválení a uveřejnění.

3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Měly by podléhat schválení a uveřejnění i transakce uzavřené v rámci běžného obchodního styku a za běžných tržních podmínek?

Otázka 6.25. Z jakého důvodu se přikláníte k možnosti vybrané v otázce 6.24.?

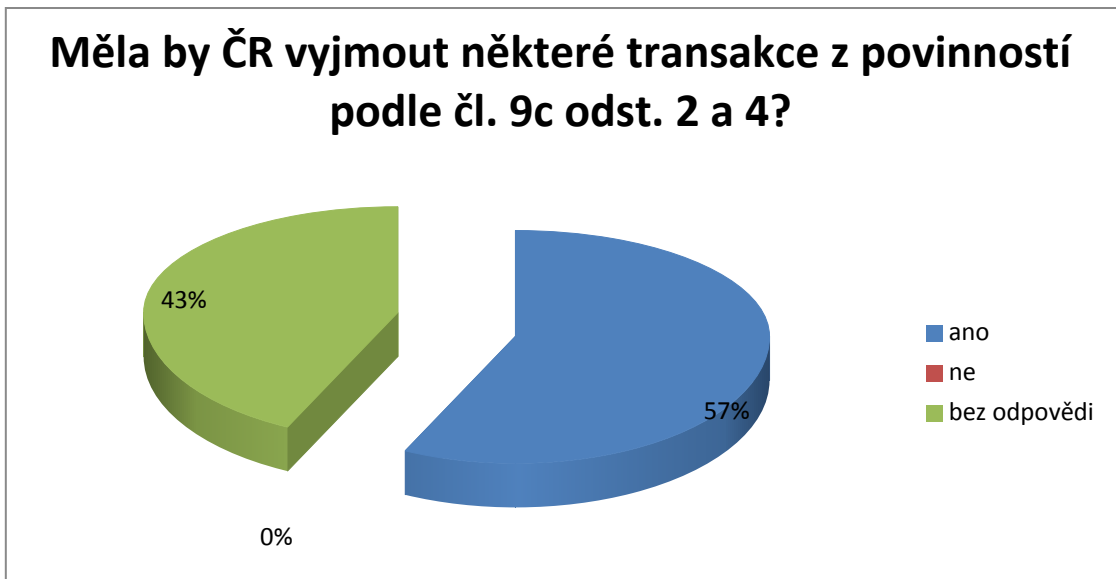
Respondenti své odpovědi na předchozí otázku odůvodnili tím, že by šlo o nadbytečnou administrativní zátěž, neboť v rámci běžného obchodního styku společnosti uzavírají velké množství transakcí na denní bázi. V případě transakcí uzavíraných v rámci běžného obchodního styku a za běžných tržních podmínek nehrozí újma společnosti, akcionářům na transakci nezúčastněným ani věřitelům společnosti. Zároveň uvádí, že splnění podmínky běžného obchodního styku a tržních podmínek je dostatečně kryto péčí řádného hospodáře, která tíží osoby, jež jsou v postavení členů správního a dozorčího orgánu společnosti.

3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 6.26. Měla by Česká republika využít diskreci a vyjmout některé transakce z povinností podle čl. 9c odst. 2 a 4? (tj. výjimky z požadavků na schvalování významných transakcí se spřízněnými stranami)

Na tuto otázku odpověděli 4 respondenti, kteří se shodli, že by Česká republika měla využít diskreci a vyjmout některé transakce z povinností podle čl. 9c odst. 2 a 4.

3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 6.27. Z jakého důvodu se přikláníte k možnosti vybrané v otázce 6.26.?

Své odpovědi na předchozí otázku respondenti zdůvodnili tím, že nevyužití diskrece vyjmout některé transakce se spřízněnými stranami z režimu jejich schvalování by vedlo k neefektivnímu fungování společností. Jeden respondent upozorňuje, že banka podléhá dohledu České národní banky a je vázána přísnými pravidly, která upravují veškeré činnosti banky, tedy i transakce uvedené v čl. 9c odst. 6 písm. a) až e).

Další respondent upřesňuje, že doporučuje využít výjimku podle čl. 9c odst. 6 písm. d) směrnice, tj. pro transakce uzavřené úvěrovými institucemi v případě ozdravných postupů. Ostatní transakce se spřízněnými stranami nedoporučuje vyjímat z režimu schvalování, neboť budou-li vyňaty transakce uzavírané v rámci běžného obchodního styku a za tržních podmínek, není pro to důvod.

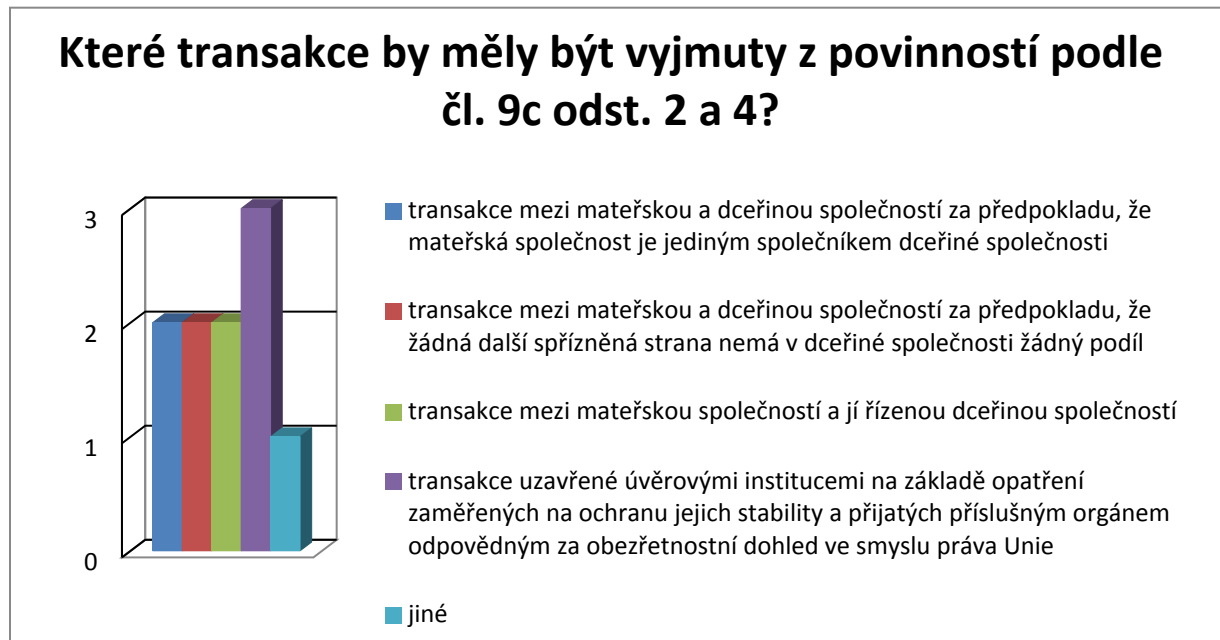
4 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 6.28. Které transakce by měly být vyjmuty z povinností podle čl. 9c odst. 2 a 4?

Na tuto otázku odpověděli 3 respondenti. Všichni tři se domnívají, že by měly být vyjmuty z povinností podle čl. 9c odst. 2 a 4 transakce uzavřené úvěrovými institucemi na základě opatření zaměřených na ochranu jejich stability a přijatých příslušným orgánem odpovědným za obezřetnostní dohled ve smyslu práva Unie. Dva respondenti jsou i pro vyjmutí transakcí mezi mateřskou a dceřinou společností za předpokladu, že mateřská společnost je jediným společníkem dceřiné společnosti, transakcí mezi mateřskou a dceřinou společností za předpokladu, že žádná další spřízněná strana nemá v dceřiné společnosti žádný podíl,

a transakcí mezi mateřskou společností a jí řízenou dceřinou společností. Jeden respondent navrhl, že by měly být vyjmuty transakce ve všech případech, které připouští směrnice.

4 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

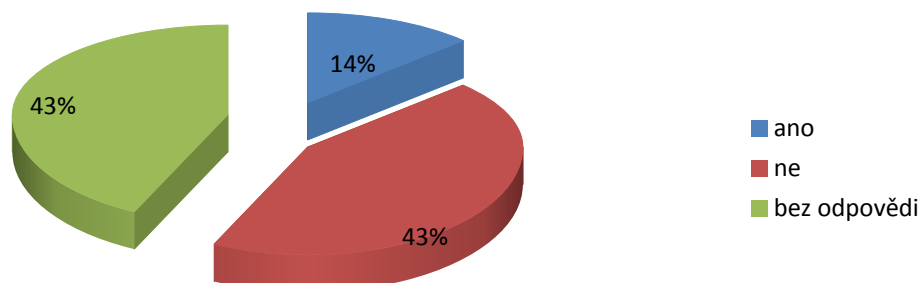

Otázka 6.29. Měla by Česká republika využít diskreci, tj. stanovit povinnost vyhotovení a uveřejnění zprávy posuzující, zda je transakce spravedlivá a přiměřená?

Tři respondenti shodně uvedli, že by Česká republika neměla stanovit povinnost vyhotovení a uveřejnění zprávy posuzující, zda je transakce spravedlivá a přiměřená. Jeden respondent doporučil využít této diskrece.

Tři respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Měla by ČR stanovit povinnost vyhotovení a uveřejnění zprávy posuzující, zda je transakce spravedlivá a přiměřená?

Otázka 6.30. Z jakého důvodu se přikláníte k možnosti vybrané v otázce 6.29.?

Respondenti hlasující proti zavedení diskrece uvádí, že by šlo o zbytečnou administrativní zátěž, a nevidí důvod, proč by měla být taková povinnost zakotvena. Jeden respondent upozorňuje, že banky podléhají dohledu České národní banky a jsou vázány přísnými pravidly, která upravují veškerou činnost banky.

Respondent podporující využití diskrece uvádí, že diskrece doplňuje povinnost veřejně oznamovat transakce uzavřené mezi spřízněnou protistranou společností a dceřinou společností této společnosti, aby nemohlo docházet k obcházení regulace.

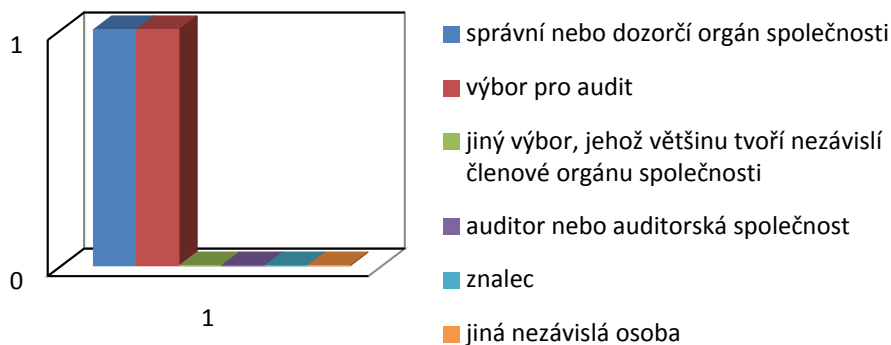
3 respondenti na tuto otázku neodpověděli.

Otázka 6.31. V případě, že by měla být uložena povinnost vyhotovit a uveřejnit zprávu posuzující, zda je transakce spravedlivá a přiměřená, kdo by měl tuto zprávu vypracovat?

Na tuto otázku odpověděli dva respondenti. Respondent podporující využití diskrece, tedy stanovení povinnosti vypracovat zprávu posuzující spravedlivost a přiměřenost transakce, uvedl, že by tuto zprávu měl vyhotovit a uveřejnit správní nebo dozorčí orgán společnosti. Druhý respondent uvedl, že by zprávu měl vyhotovit a uveřejnit výbor pro audit.

5 respondentů na tuto otázku neodpovědělo.

Kdo by měl vypracovat zprávu posuzující, zda je transakce spravedlivá a přiměřená?

Závěr

Ministerstvo financí a Ministerstvo spravedlnosti získaly díky odpovědím na konzultaci řadu zajímavých podnětů, které budou moci využít při přípravě transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/828 ze dne 17. května 2017, kterou se mění směrnice 2007/36/ES, pokud jde o podporu dlouhodobého zapojení akcionářů. Jak je zřejmé ze shrnutí uvedeného výše, na některé otázky nevyplývala jednoznačná odpověď. Díky došlým odpovědím ale mohou Ministerstvo financí a Ministerstvo spravedlnosti lépe zhodnotit, jakých diskrecí mají při transpozici směrnice využít.